

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सदगुरुन्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

३३ | सेव्यः सदा सहुरु कल्पवृक्षः | ६६

जैनो संघश्वरुर्धा भवतु विविधसदूज्ञानसंपद्विलासी
श्रेयः सामाजिकं यद्विलसतु सततं तत्र पूर्णप्रभावि ।
भक्ति श्रीमद्गुरुणां प्रसरतु हृदये भावपूर्णप्रकाशा
'आत्मानन्द प्रकाशं' विभिलषति सदा मासिकं चेतसीति ॥१॥

पु. १६. } वीर सं. २४४५-पोस. आत्म सं. २३ } अंक ६ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमणिका.

नंबर.	विषय.	पृष्ठ.	नंबर.	विषय.	पृष्ठ
१	प्रश्न रुति....	१३५	७	स्वाश्रयी अनो.	१४४
२	परमूल्य उपाध्यायल वीरविजयल. १३६		८	आरोग्य संरक्षण.	१५०
३	देवालादिष्यत्यागविषे उपदेशनयन. १३६		९	ऐक शुल्कसे...	१५२
४	डेटवाड प्रस्ताविक श्लोका ...	१३७	१०	वर्तमान समाचार तथा स्व-	
५	साधु-निग्रंथ योग्य चरण सितरी		११	गीवास.	१५८
	अने करण सितरी....	१३८	१२	अंथावलोकन....	१६०
६	श्रीगौतम कुलक-सुवर्ण वाङ्मये.	१४०	१३	पुस्तक पहोच..	१६२

वार्षिक भूद्य शा. २) ६५८ अर्थ आना ४.

आनंद प्रीनीग ग्रेसमां शाह गुलामय ह लखुभाई छाप्पु—भावनगर.

नीचेना अंथो छपाववा भाटे (भाषांतर) तैयार थाय छे.

- (प्रसिद्ध करवा भाटे—ज्ञानोद्घारना कार्यना उत्तेजन भाटे सहायनी अपेक्षा छे.)
१. श्री दानभवीप (महोपाध्याय श्री वारित्रिगणी हृत) दानगुणतुं स्वइप (अनेक कथाओं सहित) ज्ञावनार.
 २. श्री भगवीरचरित्र (श्री नेमीयं द सूरि हृत) आ अंथ धबेंग्रा प्राचीन छे भारमा सैधामा ते लभावेल छे. पाठखना भंडारनी ताउपत्रनी प्रत उपर्युक्ती अमोओ मूल छपावेल छे. अपूर्व चरित्र छे.
 ३. श्री विमलनाथ चरित्र (श्री गानसागरसूरि हृत) अपूर्व चरित्र.
 ४. श्री उपदेश समितिका (श्री सोमधर्मगणित विरचित)
 ५. श्री धर्मदेशना (अपूर्व कथानक अंथ)
 ६. संघोष समति श्री रत्नशेखरसूरि विरचित अनेक धर्मनी हुकीकतो ज्ञावनारो अंथ.

उपरना अंथो रसिक ऐधायक अने खास पहन गाठन करवामां उपयोगी छे. तेलुंज नहि परंतु वाचकाने आनंद साथे धर्मतुं गान प्राम थाय तेवा छे. दरेक अंथेनुं युज्जराती भाषांतर तैयार थाय छे. द्रव्य सहायनी अपेक्षा (जड़ू) छे. ज्ञानोद्घार करवाना उत्साही बंधुओं आवा ज्ञानोद्घारना कार्यने सहाय आपी भगेल लक्ष्मीने सार्थक करवानुं छे. वर्तमान समयमां धर्मना आवा सारा सारा अंथो ग्रसिद्ध करावी धर्मनो इक्कावो ते वडे करवानी आ अमूल्य तडे छे. वणी झेणाणा प्रमाणुमां मुनिमहाराजाओं, साधी भगाराज अने गान भंडार विगेरने (वगर कुंभते) बेट अपाय छे. सहाय आपनारने ते लाल साथे तेनो न्हे नहो आवे ते तेवाज ज्ञानभातामां उपयोग थाय छे जेथो लाल लेवा जेवुं छे.

ताँकीटे ज्ञेयार्थ छीये.

श्री करांचीना जैन देवासर भाटे सारो अनुबवी अने विश्वास पात्र पूजनरी अने एक श्री पाठशाला भाटे शिक्षक धार्मिक, व्यवहारिक अने संगीतनुं ज्ञान उपर अनुशव-पगार विगेरे संभांधी नीचेने सीरनामे लेखो—

ओनररी—सेक्टरी.

श्रीकरांची जैन वेताभ्यर भूर्ति पूज्यक पाठशाला.

रणुछोड लाईन्स—करांची.

आ भासमां हाखल थयेला भानवंता सभासदो.

१. श्री रांधनपुर युवकोहयमंडल रे. रांधनपुर. धीज, व. लाईकू मेम्भर.
२. शाह चिमनलाल नाथाभाई रे. रांहेर पे० १० वार्षिक मेम्भर.

શ્રી

આત્માનંદ મુક્તિ.

ઇહહિ રાગદ્વૈષમોહાયજિજ્ઞતેન સંસારિજન્તુના
 શારીરમાનસાનનેકાતિકદુકદુઃखોપનિપાત-
 પીમિતેન તદ્વચનયનાય હેયોપાદેય-
 પદાર્થ પરિજ્ઞાનેયત્નો વિધેય: ॥

પુસ્તક ૧૬] વીર સંવત ૨૪૪૫, પોષ. આત્મ સંવત ૨૩. [અંક ૬ ઠો.

પ્રભુ સ્તુતિ.

(શાદુલ વિઠીડિત)

જેનાં દર્શન ભાગ્રથી ભતુજ્ઞના, નાથો દુરિતો દૂરે,
 જેનું વંદન ભાવયુક્ત કરતાં વંચિત સર્વે ઝણે;
 જેનાં ખૂજુન ડ્યાનથી ભવિકને સંપત્તિ લેટે સહા,
 એવા કદ્વપતરે સમાન પ્રલુની મૂર્તિ થને સુખદા.

V. M. Shah.

१३६

• श्री आत्मानंद प्रकाशा.

पूर्ण पूज्य उपाध्याचल वीरविजयज्ञ.

(राग-स्वैया)

परमात्मा प्रत्ये प्रीत करवा, आप हुदयमां विचारी,
रण्यक्षेत्रमां शखड़पी ले, धर्म शैर्य धीरता धारी;
मह ममता तल सदगुण सलने, कोधादि शत्रु वारी,
पूर्णगत पोटा जोटा जाणी, अन लक्ष्मि अंतर धारी. (१)
जयकार कराव्यो जगमां लारी, शुभ वर्तन अंतर धारी,
उपकारी अनी धर्म सुकृत्यो, करवा शीष हीधी सारी;
पाणी पंच महावत आदि, शासन शोला शणुगारी,
ध्यान धर्म जिनलक्ष्मि तल्लुं, ले धैर्य धरी धीरता धारी. (२).
यति पति शासन रक्षक अनी, जगमां वरताव्यो जयकारी,
जीत्या मोहरीपु ममता तल, सत्यादि सदगुण धारी;
वीरला थहने वीज्य वावटो, इरकाव्यो जगमां लारी,
रवी तेजनी तुल्य अणक्या, चंद तेज शीत धीर धारी. (३)
विश्व विषे विख्याता थहने, आप अन्या ले उपकारी,
जगमां जश कीर्ति विस्तारी, शान दानना दातारी;
यथा काण ले धर्म सुकृत्यो, कर्या आत्मने हीतकारी,
जीनवर लक्ष्मि शीव पह भ्रीति, सिद्ध थवाने सुखकारी. (४)

अभरचांद लेडालाई.
पालीताणु।

लोभादि कृपाय त्याग विषे उपदेश वचन.

लेखक-रा. रा. छगनलाल विलुपनदास द्वे भावनगर.

(अमण्डु हिसे छे अलखेवा तारी आंधमां रे-ऐ राग)

हे अव सावध थह वपुनाव भवे तुं चलावने रे,	हे अव.
कोधावर्ति विषे पडतुं तुं त्हेने राखने रे.....	हे अव.
छार्या उर्मि अहु उछण्यो, नाव उंचुं नीचुं तुज करणो,	
धैर्य राखीने अण तुं त्हेतुं खाणने रे.....	हे अव.

કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો.

૧૩૭

લોલ ખડક મધ્યે મોટો છે, નાવ ઘણું લ્યાં લાંગી પડે છે,	હે જીવ.
સન્તોષાખથી ચૂર્ણું કરી તું આલજે રે.....	
મોહવાસું તોદ્ધાની વાશે, નાવ માર્ગથી હૂંર ઘસડાશે,	
માટે હઠ અક્તિને સઠ તું સાધજે રે.....	હે જીવ.
લીપણું મદમત્સરનકો એ, નાવ ઘણુંએ ગળી ગયા છે,	
સહવિધા લાલાથી તહેને મારજે રે.....	હે જીવ.
આશાવનિતા ત્યાંહિ વસે છે, અતિ મનહૂર હૂંરથી હીસે છે,	
પણ ત્યાં જતાં નાવ જરૂર તળીએ જશે રે.....	હે જીવ.
વિષય ચાંચીઓ અહું બટકે છે, નાવ ઘણુંતે લુંગી લે છે,	
ધીષ રમરણ ખડગેથી તહેને મારજે રે.....	હે જીવ.
ગર્વરાજને હૂંરથી નમજે, સંગ થતાં તે તુજ્ઞને હુણુશે,	
દંલસચિવ છે તહેનો તે ન વિસારજે રે.....	હે જીવ.
સજજન વાસ રૂડાં રાંહર જે, ત્યાંતુજ વાસ સુખે લાંગરજે	
શાનમાલ હોણી નિઝ ધામે હોંથજે રે.....	હે જીવ.

કેટલાક પ્રાર્થાવિક લોકો.

પદ્માત્મક ભાપાંતર સહિત.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૦૭ ની ચાલુ)

લે૦ ૨૦. ૨૦. કુણેરલાલ અંબાશંકર ન્રિવેદી ભાવનગર,

ઉદ્યતિ યદિ ભાનુઃ પશ્ચિમે દિગ્નિભાગે

પ્રચલાતિ યાદિ હૈમઃ શીતતાં યાતિ વહિઃ !

વિકસતિ યાદિ પવાં પર્વતાનાં શિખાગ્રે

ન ચલતિ ખલુ વાક્ય સજ્જનાનાં કદાચિત્ ||

(ભાવિની.)

ઉદ્ય કદિક થાયે, ભાનુ પશ્ચિમ ભાગે,

જલનિધિ પણ, ભાઇ ! આત્મમર્યાદ ત્યાગે;

પરવતપર પદ્મોના કદિ ઝુંડ થાય,

પણ સુજ્ઞન ઇરેના યોાત યોાલી જરાય.

१३८

श्री आत्मानं ह प्रकाश।

कृष्णि रवि शशीने। भूतवे वास थाय,
 कृष्णि पृथिवीने आकाश लेणाई जय;
 कृष्णि शितलताने। अजिनमां भास थाय,
 पथु सुरु न झेरे ना खोल खोली जराय.

प्राणाघातान्निदृतिः परधनदरणे संयमः सत्यदाकयम्
 काळे शस्त्या प्रदानं युवतिजनकथापूर्कभावः परेषाम् ।
 तृष्णाल्लोबिधङ्गे गुरुषु च विनयः सर्वभूतानुकम्पा
 सामान्यः सर्व शास्त्रेष्वनुपहतविधिः श्रेयसामेष पन्थाः ॥

(स्तुधरा.)

हिंसाथी द्वार रहेवुं परधन तजवुं खोलवी सत्य वाणी,
 अन्य खीमां अखेला प्रतिहिन करवुं दान शक्ति प्रभाणी;
 तृष्णुने। शोध नित्ये विनय वडीलमां ने दया प्राणीमात्रे,
 शेषे। सामान्य रस्तो अनुभत थई आ श्रेयने। सर्व शास्त्रे.

सीदान्ति सन्ता विलसन्त्यसन्तः
 दाता दरिद्रः कृपणो धनाढ्यः ।
 अन्येषु मैत्री स्वजनेषु वैरम्
 पश्यन्तु लोकाः कलि कौतुकानि ॥

(उपलिति.)

संतो। हुःभी हुष्ट सुभी जणाता,
 लाखोपति लोली दरिद्र दाता;
 शत्रु सगा अन्य भनुष्य भिन,
 न्युओ ! कलिकौतुक आ विचित्र.

असज्जनः सज्जनसंग यागात्
 करोति. दुःसाध्यमपीह साध्यम् ।
 पुष्पाश्रया च्छंभुशिरोऽधिरुढा
 पिणीलिका चुम्बति चन्द्रविम्बम् ॥

(उपलिति.)

हुर्णिल ज्ञो। आ जगतमां सङ्गृन तष्णी संगति थझी,
 साधी शडे छे पलकमां हुःसाध्य वस्तु पथु नझी;

સાધુ-નિયંથ યોગ્ય ચરણ સિતારી અને કરણ સિતારી.

૧૩૬

કીઠી કરીને કુસુમનો આશ્રય એ શિવશિર પરે,
 પ્રેમ પણ તે ત્યાં રહેલા ચંદ્રનું ચુંખન 'કરે.
 વળિભિર્મુખમાક્રાન્તં પળિતૈરઙ્કિતં શિરઃ ।
 ગાત્રાણિ શિથિલાયન્તે તૃણૈકા તરુણાયતે ॥

(દોહરે ।)

શિરકેશ ને, જીર્ણ થયું સહુ અંગ;
 ડાચાં છેક મળી ગયાં,-તૃણા થઈ નવરંગ.

—:(ચાલુ.) :—

સાધુ-નિયંથ યોગ્ય ચરણ સિતારી અને કરણ સિતારી.

પાંચ મહાવત-અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, અહાયર્ય તથા અસંગતા; દશ વિધશ્રમ-
 ણુધર્મ-ક્ષમા, મૃહુતા, સરલતા, સંતોષ, તપ, સંયમ, સત્ય, શૌચ, (આંતર શુદ્ધિ)
 અપરિથહ અને અદ્વાચર્ય; સમદશ વિધ સંયમ-૫દિન્દ્રિય સંયમ, ૫કુષાય સં-
 યમ, ૩ઘોશ સંયમ, અને ૫અવત સંયમ, અર્ચિહંતાદિક સંખાંધી દશ વિધ વિનય
 વૈયાવચ; નવવિધ અદ્વાચર્યસિઓ-અદ્વાચર્યની નવવાડો; જાનહિક ત્રિક-સંયગ દર્શન
 શાન અને ચારિત્ર; ૬ ખાદ્ય અને ૫અસ્યાંતર દ્વાદશ વિધ તપ અને કોધાદિક ચાર
 કુષાયનો નિયંથ એ ચરણ ૭૦સિતારી. તથા

ચાર પ્રકારની પિંડ વિશુદ્ધિ; પાંચ સમિતિ; અનિત્ય ત્વાદિક ૧૨દ્વાદશ ભા-
 વતા; સાધુ યોગ્ય ૧૨દ્વાદશ પડિમા; શ્રોત્રાદિક પાંચ ઈન્દ્રિય નિરોધ; પંચ વિશાંતિ
 ૨૫પ્રતિલેખના-૨૫ પડિલેહણા; ત્રણ શુભ્રિઓઅને ૪૦થ ક્ષેત્રકાળ તથા ભાવદૃપ
 ચાર પ્રકારના અલિયંથ એ રીતે ૭૦ લેદ કરણ સિતારીના જાણુવા. મૂળ શુણુ વિષયક
 ચરણસિતારી તથા ઉત્તર શુણ વિષયક કરણ સિતારી જાણુવી. આટલી વાત સંક્ષેપ
 ઝચિને માટે જાણુવી છે. ખાકી વિસ્તાર અર્થીજ્ઞનો એ ગ્રંથાતરથી યા શુરૂગમથી
 તે સંખાંધી બોધ મેળવવો અને આત્માર્થીએ અની શકે તેટલું તેને અનુસરવા
 લક્ષ રાખવું. ધૂતિશમ્ભ.

લેઠ સુનિરાજશ્રી કર્મરવિજયજ મહારાજ.



श्री गोतम कुलक-सुवर्ण वाक्यो,

(संक्षेप इच्छि ज्ञाने योध लेवा लायक शिक्षा वयनोनो संग्रह).

- १ दोखी ज्ञनो अर्थ-द३०य उपार्जन करवामांज (सहा) लुभ्य-तत्पर रहेछे.
- २ भूष-अज्ञान-मेहाकुणज्ञनो कामलोग सेववामांज भग्न रहे छे.
- ३ पांडित-यतुर-विवेकी ज्ञनो क्षमा-धर्म साच्चववा अने वैर-विरोधने समावी सुखशान्तिमांज तत्पर होय छे.
- ४ अने भिश ज्ञनो धर्म, अर्थ अने काम ए त्रेतुं यथाचेत्य सेवन करे छे.
- ५ ज्ञानी-विवेकी तेज के जे वैर-विरोध-क्लेश-कुसंप-४०४-अटेखाइथी हूर रहे छे.
- ६ संत-सुसाधु तेज के जे शास्त्र-मर्यादा (द३०य, क्षेत्र, काण, भाव)ने अनु-सरी चाले.
- ७ सत्त्व-शक्तिवंत तेज के जे स्व उचित कर्त्तृ३०य धर्म (Duty) था न चुके. अने
- ८ खरा निःस्वार्थ अंधु तेज के जे कष्ट वर्षते पडें उला रहीने सहाय करे.
- ९ क्लेध-क्षायथी अंध अनी गयेला ज्ञवो सुख-शान्ति भेगनी शके नहि.
- १० भित्यालिमानने वश थयेला ज्ञवो अंते शोक-संतापनेज भासे.
- ११ कपटी भाषुसोने पारकी ताणेहारी, ओशीयाणी या भुशामत कर्वी पडे.
- १२ अति दोखी अने लालचु ज्ञवो (कमेते भरी) नीची-नरकगतिमां ज्ञय.
- १३ क्लेध-क्षाय ज्ञवने भवेषावर्संतापे तेथी एज उथ-हलाहुल विष छे.
- १४ अव्यात्माने भवेषावर्मां सुखशान्ति करे तेथी अहिंसा (हया) खद अमृतछे.
- १५ कहो हुश्मन हुःभ आपी न शके एवुं हुःभ आपे तेथी अलिमानज खरा शत्रु छे.

- १६ गमे तेवा संकटमांथी छाडावी सुख साथे लेटाडे तेथी उधमां खरा भित्रछे.
- १७ माया जणमां पडवुं, परवंयना कर्वी एथीज दुर्गतिनो लय. खाडा आहे तेज पडे.

- १८ प्रिय अने हितदृप थाय एवुंज सत्य, स्वपर कव्याणुथींमे सहाय सेववा चेत्य छे.

- १९ सधणां हुःभ, दोषमांथीज ऐदा थता होवाथी दोष-तृष्णानेज हुःभ र३५ कहेल छे.

શ્રી ગ્રાતમ કુલાક-સુનથી નાકચો.

૧૪૧

૨૦ સકળ સુખ, સંતોષમાંથીજ, પેહા થતા હોવાથી, સંતોષનેજ, સુખ ઇપ કહેલ છે.

૨૧ સૌભ્ય શાન્ત પ્રકૃતિવાળા સુવિનીત (સદગુરને હરેક રીતે પ્રસન્ન કરનાર) શિષ્યને બહુ સારી બુદ્ધિ ઉપને છે.

૨૨ કોઈ, કષાયી અને હુરાચારી ક્રી પુરુષનો અપજ્ઞા ચોતરાઝ ફેલાય છે.

૨૩ નિરાશાવાદી-હતાશ-નિર્દ્વભી લુંબને નિર્ધનતા લેણી પડે છે. અને

૨૪ સહૃદભી-પુરુષાર્થવંત લુંબને દ્રોધ અને લાવ લક્ષ્મી વરે છે-તે ધનાદ્વય થાય છે, એટલું જ નહિ પણ સદગુરી અને છે, અને પોતાના અમાગમમાં આવતા અનેક લઘ્યાતમાચોને દ્રોધલાવથી સુધી. જનાવી શકે છે.

૨૫ જે કુતદ્ધ-વિશ્વાસધાતી હોય તેને ભિત્રો તળુ જાય છે.

૨૬ અપ્રમત્ત ઋષિરાયને સધળાં પાપ તળુ જાય છે.

૨૭ શુષ્ટ-જળ વગરનાં સરોવરોને હુસ્તો તળુ જાય છે તેમ—

૨૮ કુપિત-રોપથી લારાયેલ લુંબને બુદ્ધિ તળુ જાય છે.

૨૯ કોઈને અર્દચતી-અણુગમતી વાત કહેવી તે વિલાપ તુલ્ય છે.

૩૦ પ્રમાણ-આધાર કે મેળ વગરની ઉધકડ વાત કરવી તે પણ વિલાપ તુલ્ય છે.

૩૧ મન મુકામે ન હોય એવા વિદ્ધણ વ્યાક્ષિસ્તને વાત કરવી તે પણ વિલાપ તુલ્ય છે.

૩૨ તેગજ અવિનીત અથવા હર્વિનીત શિષ્યને ગર્ભે તેટલું કહેવું-સમજાવવું તે પણ તદ્દન નિર્થક-નકારું અને કવચિત અનર્થક હોવાથી વિલાપ તુલ્ય છે.

૩૩ હૃષ્ટ જુલભી નાયકો (રાજાઓ કે અધિકારીઓ) મળને અચોંય રીતે દંડવા તત્પર રહે છે.

૩૪ વિધાધરો મંત્ર સાધવામાં તત્પર રહે છે.

૩૫ મૂર્ખ-અજાની જનો કોધ-કૃષાય કરવા તત્પર રહે છે પણ

૩૬ સંત-સાધુજનો તત્ત્વ-પરમાર્થ સાધવામાંજ તત્પર રહે છે.

૩૭ ક્ષમા-સમતા-અકૃપાય, એ ઉશ્રતપતી શોલા છે. (ક્ષમા વડેજ તપ શોલેછે.)

૩૮ સમાધિ જોગ-સ્થિર મન વચ્ચન અને કાય યોગ, એ વૈરાગ્યની શોલા છે.

૩૯ નિર્મણ જાન અને ધ્યાન એ યારિત્રની શોલા છે. (તે વડેજ યારિત્ર શોલેછે.)

૪૦ વિનય-નમતા-મૃહુતા એ શિષ્યની શોલા છે (વિનય વડેજ શિષ્ય શોલે છે.)

૪૧ અદ્ધ્યાત્માને અન્ય આભુષણુની જરૂર નથી, અદ્ધ્યાર્થ ૩૫ બુધણ વડેજ તે શોલે છે.

૪૨ સંયમ ધારીને દ્રોધની કરી જરૂર નથી, સંયમ એજ તેનું પરમ ધનછે.

૪૩ રાજમંત્રી બુદ્ધિ ખળ વડેજ શોલે છે (અભયકુમાર મંત્રીધરની પેરે)

४४२

શ્રી આત્માનંહ પ્રકાશ,

૪૪ પુરુષ એકજ ખી વાળો છતાં, લગ્જા યુક્ત હોય તોજ શોલે છે. લાજ મર્યાદાજ શોલા રૂપ છે.

૪૫ જેનું ચિત્ત અનવસ્થિત-ડામાડાલ રહેતું હોય તેને તેનો આત્મજ શાનુરૂપ છે.

૪૬ શીલ-સદ્ગ્યાર જેમના ઉમદા છે તેમનો સર્વન યશ પ્રસરે છે.

૪૭ જેનું મન સ્થિર થતું નથી-ભટકતું જ રહે છે તે હુરાતમા દેખાય છે.

૪૮ જેણે મન અને ધનિદ્રયોને વશ કરેલ છે, તેજ પવિત્ર આત્મા શરણું કરવા ચોગ્ય છે, સવ શરણું આવેલાને તે પવિત્ર આત્માજ રક્ષવા સમર્થ થઈ શકે છે.

૪૯ ડહાપણું ભરી દ્વારાપ ધર્મ કાર્ય જેણું ધીનું કોઈ ઉત્તમ કાર્ય નથી.

૫૦ સ્વાર્થ અંધળની લુબહિંસા કરવી તેના જેણું ધીનું કંઈ બાળકૃત્ય નથી.

૫૧ કામરાગ, સનેહુરાગ અને દ્રષ્ટિરાગ સમાન કોઈ બાકરું ગંધન નથી.

૫૨ વીતરાગ શાસન ઉપર પૂર્ણ આકીનરૂપ સમકિત રતનના લાલ સમાન કોઈ ઉત્તમ લાલ નથી. અથવા રતનત્રયીરૂપ ધર્મપ્રાપ્તિ જેવો ધીને પરમ લાલ નથી.

૫૩ પરખીમાં માતા જેવી બુદ્ધિ સ્થાપી રાખી, તેની સાથે વિષયલોગ કદાપિ કરવો નહિ.

૫૪ ડાઢો હુસ્મન સારો, પણ મૂર્ખ ભિત્ર સારો નહિ, એમ સમજુ મૂર્ખની સોખત કરવી નહિ.

૫૫ ભિથ્યાલિમાન-ગર્વ-ગુમાન રાખનારા હલકા માણુસ નીચજનોની સોખત કરવી નહિ. તેમજ—

૫૬ પારકા કાન બંસેરનારા ચાડીયા દોડોની પણ સોખત કરવી નહિ.

૫૭ ક્ષમાદિક ધર્મને સેવનારા સજજનોની સોખત-સંગતિ જરૂર કરવી.

૫૮ જે વસ્તુ સ્વરૂપને જાણુનારા પંડિત હોય તેમને જરૂર શંકા-સમાધાન પૂછવું.

૫૯ જે, આત્મસાધન કરવા ઉજમાળ સાધુજનો હોય તેમને આદર સહિત વંદન અવસ્થય કરવું.

૬૦ જે પરસ્પૃહા-મમતા રહિત મહાત્મા હોય તેમને યથોચિત આહાર, પાણી, વસ્ત્ર, પાત્ર, ઔષધ લેપજ વિગેરે વસ્તુ અવશ્ય વહેરાવવી.

૬૧ માણાપ જેમ પુત્રને ડેળવે તેમ શુરૂએ સ્વશિષ્યોને ખંતથી ડેળવવા જોઈએ.

૬૨ આત્માર્થી ભક્તજનોએ દુષ્ટદેવ અને ગુરુ ઉપર સરખો પ્રેમ રાખવો જોઈએ.

૬૩ અજ્ઞાન અને અવિવેક હોવાથી મૂર્ખ અને પશુને સરખા સમજવા જોઈએ.

૬૪ પગલે પગલે હુઃખ અને અપમાનાદિક સહૂન કરવાના હોવાથી નિર્ધિનો જીવતાં છતાં મરણ જેવું હુઃખ લાગે છે.

શ્રી ગૌતમકુલક-સુવર્ણ વાક્યો.

૧૪૩

૬૫ ધર્મકળા બીજી અધી કળાઓને લૃતી લે છે.

૬૬ ધર્મકથા બીજી અધી કળાઓને લૃતી લે છે-અધી કથામાં ધર્મકથા સર્વોપરી છે.

૬૭ ધર્મબિજ બીજા અધાં અળને લૃતી લે છે. અધાં અળ કરતાં ધર્મબિજ શિરેમણું છે.

૬૮ એ (ક્ષમા અને સંતોષાદિક) થી પેદા થતું સુખ બીજાં અધાં સુખથી અઠીયાતું છે.

૬૯ બૂગાર રમણામાં આસક્ત હોય તેના ઘનનો નાશ થાય છે (નળરાજની પેરે)

૭૦ ચાંસુ ભાસ્યાણુ એ મામાં દોલુંગી હોય તેના દયા-કરણાદિક ધર્મનો નાશ થાય છે.

૭૧ મહિરામાન (હાર ગીવા) નું વ્યસન સેવનારની યશ-કીર્તિનો નાશ થાય છે, અને-

૭૨ વેશ્યાના હંહમાં ઇસેલા કમતરીયના કુળનો નાશ થવા પાચે છે

૭૩ તિસા-શિકાર રમણામાં લુણ્ય અનેલા કમતરીયના હાન પુન્યનો નાશ થાય છે.

૭૪ ચારી કરવાના વ્યસનમાં સયડાચૈલ કમતરીયના શરીરનો નાશ થાય છે, તથા-

૭૫ અરણીમાં લુણ્ય અનેલા મૂહની સર્વ વસ્તુનો નાશ થાય છે અને અધમગતિ માસ થાય છે. (રાજસાવણુની પેરે).

૭૬ નિર્ધિનો સુપાત્રમાં હાન હેવાનો પ્રસંગ મળવો અહુ સુશ્કેલ છે.

૭૭ રાજ-નાયક-અધિકારી અવસ્થામાં ક્ષમા-આમોશ રાખવી અહુ સુશ્કેલ હંફર છે.

૭૮ સુખમાં ટેવાચેલા સુણાદીલને ધચ્છા નિરોધ કરવો-મનને કાણુમાં રાખવું હંફર છે.

૭૯ અને ચુવાબસ્થામાં ધન્દ્રાયોને લગામમાં રાખવી હે પણ અહુ હંફર (છતાં શક્ય) છે.

૮૦ સંસારી લુબમાત્રનું લબિત અમુક અવધિ-સ્થિતિવાળું જ હોવાથી તે અત પામે હેજ.

૮૧ (એમ જમણ) સુરજનોએ, તેવળ પરમાર્થ સાધનારા સાધુ પુરુષોએ ઉપહેરોલો એમ અવસ્થ અનુભરવો.

૮૨ ક્ષમા-દ્વારાદિક ધર્મજ જીવને સર્વત્ર ત્રાણ શરદુ અને આધારરૂપ છે. એ ઉત્તમ ધર્મનેજ સેવી-તેનું સંસેવન કરી અર્દ શાશ્વત સુખ મેળવી શકાય છે.

૮૦-મુનિરાજશ્રી કર્મચિત્તયજ્ઞમહારાજ.

૧૪૪

શ્રી આત્માનંદ મ્રકારા.

સ્વાશ્રયી બાળો.

(અતુસંધાન ગર્તાંડ પૃષ્ઠ ૧૧૧ થી)

લે—વિહુલાસ મૂળાચંદ શાહ એ. એ.

આત્મ-શ્રદ્ધા માનસિક સૈન્યને નેપોલીયન છે. તેને લઈને અન્ય સર્વ શક્તિ ઓભાં દ્વિગુણ અથવા ત્રિગુણ વધારો થાય છે. જ્યાં સુધી આત્મ-શ્રદ્ધારૂપી સેનાધિપતિ શોખરે ચાલતો નથી ત્યાં સુધી સધળું સૈન્ય રાહું જોઈને બેસી રહે છે. આત્મ-અળમાં શ્રદ્ધા નષ્ટ થયા પણી સરતમાં ટોડનાર અથ પણ વિજયી નીવડી શકતો નથી, તો મતુષ્યને માટે તો કહેવાં જ શું? આત્મશ્રદ્ધામાંથી ઉદ્ભૂત થચેતી હિંમત એક પ્રકારનું પ્રોત્સાહન છે, કેનાં અણે અવશિષ્ટ રહેલ સત્ત્વનું પ્રકૃટીકરણ થાય છે. અનેક મતુષ્યો સ્વકાર્યમાં નિષ્ઠા નીવડે છે તેનું કારણ એ છે કે તેઓ ગમે તે લોગે વિજયવંત થવાના નિશ્ચયપૂર્વક અંગીકૃત કાર્ય માં પોતાના વિત્તને લગાડતા નથી તેઓને પોતાની જતમાં તે ઉચ્ચ પ્રકારની શ્રદ્ધા નથી હાંતી, કે જે શ્રદ્ધા માર્ગમાં નડતી સધળી સુશકેલીઓનો ધ્વાંસ કરે છે.

સ્વીકૃત કાર્ય કરવાની તમારી શક્તિનિષે જે તમને શાંકા હોય, જે તમે એમ ધારતા હો કે તમારા કરતાં અન્ય લોડો તે કાર્ય કરવાને વિશેષ લાયકાત ધરાવે છે, તમારી જતને પ્રકાશમાં લાવવાના અનેક પ્રસંગોનો લાલ લેવાનો જો તમને લય હોય, જો તમારો સ્વભાવ ઝીકણું હોય, કેંદ્રે તમારા શણહકોષમાં નકારનું પ્રાધાન્ય હોય, જો તમે ધારતા હો કે તમારામાં પ્રોત્સાહનનો અને શક્તિનો અભાવ છે, તો જ્યાં સુધી તમે તમારી મનોવૃત્તિ અફલશો નહિ અને સ્વશક્તિમાં મહાન શ્રદ્ધા રાખતા શીખશો નહિ ત્યાં સુધી તમે કોઈ પણ મહાન કાર્ય કરવામાં કદમ્પિ વિજયવંત નીવહશો નહિ એ વાતમાં કશો સંદેહ નથી. લય, શાંકા અને કાયરતાને તમારા મનમાંથી સદંતર બહિધ્બાર થવો જોઈએ.

કોઈ પણ કાર્યનો આરંભ વિચારમાં જ થવો જોઈએ. જે કાર્ય આપણે કરવા દુષ્ટીએ છીએ તેનો હુદ્દ વિચાર એ એક મહાન પ્રથમ પગથીયું છે. જે કાર્ય વિષે અચ્છેસ વિચારો બંધાયા હોય છે તેનું પરિણામ પણ તેવું જ આવે છે, જગતના મહાન કાર્યોની શરૂઆત આશા, બુદ્ધિ અને વિચારોમાં જ થઈ છે. પ્રગણ બુદ્ધિ હિંમતને ટકાવી રાખે છે, અને ધર્મિત વરતુની પ્રાસિ થાય નહિ ત્યાં સુધી આત્મ-લોગને વિશેષ સુગમ બનાવે છે. આપણું આપણું જીવનમાંથી જે કંઈ ઉપકણ થાય છે તેનું માય શ્રદ્ધાથી જ થઇ શકે છે. નિર્ણય શ્રદ્ધાવાન મતુષ્યને અત્યવિ

સ્વાશ્રયી ધનો.

૧૪૫

મળે છે અને પ્રથમ શ્રદ્ધાવાનને તેઓની અધિકગુણ મળે છે. ધણુભરા સ્વાશ્રયી મતુષ્યોના અહલુત કૃત્યોનું આપણે પૃથ્રકરણ કરીએ તો આપણુને પ્રતીત થશે કે તેઓના પ્રવૃત્તિમય જીવનના આરંભકાળમાં તેઓએ જે કાર્ય કરવાનું માંચે લીધું હોય છે, તે સાધવાની તેઓની શક્તિ વિષે તેઓએ શ્રદ્ધાયુક્ત, અચળ અને મજબૂત માન્યતા અને વિચારોનું નિરંતર સેવન કર્યું હોય છે. તેઓની મનોવૃત્તિ તેઓના લક્ષ્યણિંહુ પ્રતિ એટલા ખાદ્ય આગ્રહ પૂર્વક વળેલી હોય છે કે જે શાંકાયુક્ત અને અયપદ વિચારો પોતાની જ્ઞાતવિષે નિકૃષ્ટ વિચારો કરનાર અને અત્યદ્યપની આશા રાખનાર માણુસને અંતરાયબૂત થાય છે અને જીવરાયે છે તે તેઓના માર્ગમાંથી દ્વાર થયા હોય છે. અને જગતમાં સર્વ દિશામાં તેઓને માર્ગ ખુલ્લો થયો હોય છે; જાળે કે તેઓના પર ભાગ્યહેવીનો મહુન અનુષ્ઠહ થયો હોય તેમ તેઓ કોઈ પણ ક્ષેત્રમાં અમાધારણ ઇસ્તેહ મેળવે છે. આ જેઠુંને આપણે તેઓના વિજયનું મૂળ કારણ શોધવા અનેક પ્રકારની રીતિએ અજમાવીએ છીએ. અરી હુકીકત એ છે કે તેઓની અર્થસિદ્ધિ તેઓના ઉત્પાદક અને આભ્યાસિક વિચારોનું મધુર પરિણામ છે. ધીજા શણદોમાં કહીએ તો તેઓની અર્થસિદ્ધિએ ધીજું કાંઈ નથી પરંતુ તેઓના સંલેગોમાં સ્પષ્ટ અને પ્રકટ થયેલી તેઓની ચિત્તવૃત્તિજ છે. તેઓએ તેઓના નિર્માણ વિચારોમાંથી અને સ્વશક્તિમાં અવિરત શ્રદ્ધામાંથી તેઓએ અત્યારે જે કાંઈ પ્રામુખ્ય કર્યું હોય છે તે જર્વ ઉપજાવી કાઢ્યું હોય છે. આરણ્ય કાર્યમાં સંપૂર્ણ સિદ્ધ મળવાની છે એવું ખર અંતઃકરણપૂર્વક આપણે માનવું જોઈએ. અત્ય ઉત્સાહુથી અથવા આપ્યું મહત્વાકંક્ષાથી કશું સાધી થકાતું નથી. આપણું શ્રદ્ધામાં અને આશાઓમાં, આપણા નિશ્ચયમાં અને અયતનસાં ખલ અથવા સત્ત્વ હોવું જોઈએ. જે વસ્તુ મેળવવાને આપણે ઉત્સુક હોઈએ તેની ઈચ્છાને હૃદયમાં અગ્રસ્થાન મળવું જોઈએ એટલું જ નહિ પરંતુ ધ્યાચિત વસ્તુ પ્રામુખ કરવાના આપણા પ્રયાસમાં દફલા અને એકાશતા હોવા જોઈએ. જેવી રીતે અગ્નિની ઉણ્ણુતા ઉશ હોય તો જ લોહને વાળવા જેવું અથવા ઘડવા જેવું ધનાવી શકાય છે, જેમ વિજણીક વેગ અત્યારે તિવ્ર હોય તો જ હીરા જેવા કઠણું પદાર્થનું વિકયન કરી શકાય છે, તેવી જ રીતે એકીકૃત અને અજય હેતુથી ગમે તેવું હૃષ્ટક કાર્ય સિદ્ધ થઇ શકે છે. મંદ ઉત્સાહયુક્ત ઈચ્છાથી કોઈએ કદિપણ કશું સાંખ્યું હોય તેવું આપણા અનુભવમાં નથી. અનેક લોકો જીવનમાં અત્યારે અત્ય પ્રગતિ કરી શકે છે તેનું કારણ એ છે કે તેઓના પ્રયત્નો મંદ અને ખલહીન હોય છે, તેઓનો નિશ્ચય નિઃસત્ત્વ અને તેઓની મહત્વાકંક્ષા પ્રેતસાહન રહિત હોય છે.

જ્યારે કોઈ માણુસ સ્વશક્તિમાં શ્રદ્ધા રાખવાનું ત્યજી હે છે ત્યારે તેણે

गुमावेली आत्म-शक्ताने पुनः सचेतन करवाना अने हैवनी गहन सत्ताथी सर्व कार्यों निष्ठित थाय छे ए विचारने तेना भवित्वक्तमांसी दूर करवाना प्रयत्न सिवाय तेने माटे कंधपणु विशेष करवानु रहेहुं नथी। “ हुं पैते हैव करतां भवत्वत्तर छुं अने क्राई पणु आह्य शक्ति करतां भारी अंतर शक्ति विशेष भवत्वती है। ” ऐम तेना समज्जवामां आवे नहुं त्यां सुधी तमे तेने माटे कंध पणु करवा अशक्त छे। आपणुमांत्ना धणुभवशो दोडेनां लुवन अत्यंत परिभित अने संकुचित होय छे, तेहुं ऐक कारण ए छे के आपणु आपणी जलमां तेमज कार्य साधवानी आपणी शक्तिमां देशपणु विक्षास नथी। क्राईपणु साहस करतां आपणु डरीचे छीचे, अने अतिशय सावधान रहेवानी हैवने लीघे हुवेशां पछात रहीचे छीचे। आपणु विचारना उत्तर अने निर्णीधना प्रभावमां आपणु अहंकार छीचे। अधोदृष्टि राखवाथी आपणु अधोजामी यहुं छीचे। आपणु उर्क्वदृष्टि राखवी ज्ञेयचे; अने तेज उत्तम डेटिना आत्मायेथी निवासित उच्च शिखरे आपणु पहांची शक्तीचे।

आत्मशक्तानु आटलुं प्रतिपादन करवा पहेलां एक वातपर लक्ष ऐच्यवुं लेईए के आत्मशक्ता ये आत्मलिमान अथवा भमता नथी। आत्मशक्ता एक प्रकारतुं ज्ञान छे, अने हाथमां लीघेल कार्यनी सिंदेने अर्थे आवश्यकशक्ति होवाना अलिङ्गानमांथी तेनो आविर्बाव थाय छे। अविचय आत्मशक्ता मनुष्यने हुधर धणथी उन्नति करमां आगण वधवामां साहाय्य करे छे। शंकाशील मनुष्योमां आ प्रकारतुं णण होहुं नथी; तेमो कहि कार्यनो आरंभ करे छे तो ते अनिश्चय अथवा सांहित्यथीज करे छे; अने संशयात्मा विनश्यति ए कथनानुसार निश्चित णण वगरतुं कार्य निष्कृतामांज परिणामे छे।

जे माणुस धारे हो के “ कदाच्य हुं अमुक कार्य करी शकीश ” “ हुं अमुक कार्य करवानो यत्न करीश ” अने जे माणुस जाणेहुं छे के “ हुं ते कार्य करी शकीश ” “ हुं तेकरवाने कर्तव्यथी अंधायद्वा छुं तेमज जेनेलागे छे के गमे तेवा प्रतिकूण प्रसंगने पहेंची वणे एवुं प्रगतिकारक अप्रतिहत सामर्थ्य प्राप्तामां रहेहुं छे, ए अन्ते माणुसोमां भडान लेद छे। निश्चितता अने सांहित्यता वच्चे, हुं अमुक कार्य करवानो विचार करं छुः ” अने “ हुं अमुक कार्य करी शकीश ” एवी वच्चे, “ हुं अमुक कार्य करवानो यत्न करीश ” अने “ हुं ते करीशज ” एनी वच्चे जे लेद रहेहो छे तेनाथी सामर्थ्य अने होण्डिय, श्रेष्ठता अने मध्यमता, उत्कृष्टता अने सामान्यता वच्चे रहेहो लेदनुं भापन थाय छे। जे मनुष्यने कंधपणु कार्य करी भताववानी धर्छा छे ते अहार पडवाने भडान शक्तियेथी संपत्त छावो ज्ञेयचे। आंगीकार करेहा

स्वाभयी घनो-

१४७

कार्यमां पोतामां रहेलुं सर्वस्व तेणु रोकवुं जेइचे, जेथी करीने ते प्रत्येक अंतरायनी सामे टक्के झीली शडे. संदिग्ध अने अट्ठाट चिराथी मनुष्य डोऱ्यापणु कार्य करी थडे एव असंलवित छे. अन्य लोडेने असंलवित अथवा कठिन जग्यातुं कार्य साधवा पेते समर्थ हे एवी दृढतापूर्वक आन्यताथीज सिद्ध थाय छे के तेनी अंदर ओहुं कंप्हुक रहेलुं छे के जे वडे आरबेला कार्यमां साकृत्य लेणववा समर्थ अने छे.

श्रद्धावडे मनुष्यो अनंतशक्तिनी साथे संयुक्त थाय छे अने अनंतशक्तिनी साथे एक शृंग कार्यमां जेडावाथी महान असाध्य अथवा हुःसाध्य कार्यी सुसाध्य अने छे. ज्यारे अत्यंत निःरपेषुने लाईने मनुष्यने सधणो समय परमसत्ताने। सर्वत्र साक्षात्कार थया करे छे, त्यारेज ते पोतानी शक्तिएनो अहिर्लाव करवानी परिस्थितिमां भूक्तय छे. आत्मश्रद्धाथी मनुष्यनी शक्तिमां जेटली वृद्धि थाय छे तेटडी अन्य करी वरुथी थती नथी. आत्मश्रद्धानी साहाय्यथी सामान्य बुद्धिथी ज्ञमनित मनुष्य विजयी नीवडे छे, ज्यारे आत्मश्रद्धा वगर राक्षसी बुद्धिसंपन्न मनुष्यना प्रयत्नो लक्षण थता नथी. श्रद्धा उच्चगिरिशृंगोपर विचरे छे अने तेथी जे तेनी दृष्टि हुमेशां उर्ध्वं दृय छे. तेनी पाण्डा चातनारने जे वस्तु दर्शनातीत दृय छे ते तेने दृणोच्चर हुय छे.

प्रथम आत्मश्रद्धाचेन डेलभणसे स्पेनीश शिष्यसभाना आरोपे। अने उपहासयुक्त वयनो उहुन करवाने अने अप्रसिद्ध संसुद्धनी सपाटि उपर संचरता एक नहानकडा खुल्लाखुमांना तेना नाविडेना संहोलनी सामे टडी रहेवाने संशक्त इर्ही हुतो. हुक्कान वर्यन प्रथम पर्यटन करवाना पुढ्टनना यत्नमां धैर्य अने निश्चय किंचनार आ आत्मश्रद्धाज हुती. जे के अन्य नगरजनो तेनी विद्ध फुता अने तेनो उपहास करवा एकत्रित थया हुता. तो पणु अंगीकृत कार्य पेते करी शक्ते एवी तेनी मज्जातु आन्यता हुती अने तेनां अणे नागरिकेने स्वर्जमां पणु घ्याल नहि एवो अपूर्व विजय प्राप्त करवा ते सहभागी थयो हुतो. .

अयण आत्मश्रद्धाचे करेला चमत्कारो नुयो। अने विचार करौ. नेव्सन आहि अनेक सहापुरुषेना विजयामां आत्मश्रद्धाज कारण्यभूत हुती. आत्मश्रद्धाचे शोधणेण अने कुणाडेशव्यना क्षेत्रमां अणवधिक औपच समान कार्य अज्ञात्युं छे. युद्धमां अने विज्ञानमां जे कार्यी संशयात्माच्याथी असंलवित मनाता हुता ते कार्यी आत्मश्रद्धाचे संलवित अनाव्या छे, के कटाक्टीना प्रसंगेथी अने हुर्दीट घटनाच्याथी महान शोधडो हुताश थध गया हुता, तेमांशी पसार थवानी शक्तिनो संचार करनार आत्मश्रद्धा छे. पराक्तम लरेलां कार्यी सिद्ध थाय नहि त्यांसुधी असंज्य वीरपुरुषेने पोतानां कार्येने वणगी रहेवानुं सामर्थ्य आपनार आत्म-

શ્રીં છે. આપણા પોતાની અંદર નિદૃષ્ટતાતું રોપણુ કરવાથીજ આપણે અપકર્ષણના ખાડામાં પડીએ છીએ. આપણામાં રહેલી હિંયતા આપણા સમજવામાં આવે અને આપણે ઉદ્દેશિથીજ વિચાર કરીએ તે! ઉત્તરિના શિખરપર અદ્ય સમયમાં પહેંચી શકીએ.

પોતાતું મૂલ્ય ઓછું આંકવાની ટેવને લઈને અનેક લોકો ઉત્કાન્ત કરમાં જેટલા પછાત રહે છે તેટલા અન્ય કરી વસ્તુથી રહેતા નથી. તેએ પોતાના સંકુચિત વિચારિને અને પોતાની અચોભ્યતા સંબંધી મૂર્ખતા બરેલી માન્યતાઓને ધીજુ કોઈ પણ વસ્તુ કરતાં વધારે આધીન જાની ગયા હોય છે. જ્યારે મનુષ્ય ધારે છે કે અમુક કાર્ય કરવા પોતે અસર્મર્થ છે ત્યારે તે કાર્ય કરવામાં તેને સાહાય્ય કરે એવી વિશ્વમાં કોઈ શક્તિ નથી. સર્વ વિષયમાં આત્મશ્રીજ અગ્રસ્થાને હાવી જોઈએ. તમારા સાટે તમે જે સીમા નક્કી કરો છો તેની ખાદાર જવા તમે અશક્ત છો. ઉત્તમ વસ્તુઓ માટેની પોતાની છદ્ધાએ અને મહત્વાકંશાઓનો કંઈક અંતિમ ઉદ્દેશ છે, પોતે મહાન છે એમ અરેખરી રીતે માનવાની વાત મનુષ્યોને અત્યારે મુશ્કેલી બરેલી લાગે છે; પરંતુ વસ્તુતા: આપણામાં ઉચ્ચ આશાઓ ઉદ્ભબે છે તે એજ સૂચવે છે કે તેને સિદ્ધ કરવાની આપણામાં શક્તિ રહેલી છે. આપણી આશાઓ આપણી આંતરિક હિંયતાના પોતસાહન રૂપે છે, ઉચ્ચતર પ્રદેશમાં જવાના આહવાનરૂપે છે.

જ્યાં સુધી મનુષ્યમાં આત્મશ્રીનો ઉદ્ભબ થતો નથી, જ્યાં સુધી તેને પોતાની અંદર રહેલા ઉચ્ચ અંશોતું યથાર્થ જાન થતું નથી, અને જ્યાં સુધી તેને સમજતું નથી કે તેના ઉચ્ચાસિલાંબો તેના આદર્શનો પ્રત્યક્ષ અનુભવવાની તેની શક્તિના સૂચ્યક છે ત્યાં સુધી કોઈ પણ મનુષ્ય જગતમાં આગળ વધી શકતો નથી અથવા મહાન શક્તિઓનો આવિર્ભાવ કરી શકતો નથી. લુંઢીમાં જે કે વસ્તુઓની તમને સંપ્રાપ્તિ થાય છે તે સર્વતું કારણ તમારા પોતામાં રહેલું છે. તેની ઉત્પત્તિ ત્યાંથીજ થાય છે. જે વસ્તુ મેળવવા તમે છાણો છો અને પ્રયાસ કરો છો તે તમને મળે છે, કેમકે તે તમારા વિચારિમાંથી ઉત્પત્ત થાય છે અને તમારી અંદર એવું કંઈક રહેલું છે જે તેને તમારા પ્રતિ એંચી લાવે છે. જે તમારું પોતાતું હોય છે તે જ તમને મળે છે, તે જ તમારી શોધમાં હોય છે. જ્યારે જ્યારે તમે કોઈ પણ માણુસને કોઈ પણ ક્ષેત્રમાં અસાધારણ વિજય મેળવતો જુઓ. ત્યારે યાદ રાપો કે તેણે સતત તે સ્થિતિને જી વિચાર સહિતું રચી હોય છે અને તેની મનોવૃત્તિ અને શક્તિમાંથી તેની ઉત્પત્તિ થઈ હોય છે, તેનો વિજય તેની અગળ આત્મશ્રીનું, તેનાં આંતર નિરૂપણું: અને તેની શક્તિઓ અને શક્યતાની યથાર્થ ગણુનાનું પરિણામ છે. જગતમાં મહાન કાર્ય કરનાર લોકો હમેશાં જરૂર આત્મશ્રીના હોય છે.

સ્વાક્ષર્યી બનો.

૧૪૬

તોંડિ પણ મનુષ્યને સહયોગામૃતનું પાન કરાવવું હોય તો આ શણદો જ કહે છે “તમારા સર્વ ધાર્થી આત્મશ્રદ્ધાવાન બનો, તમારું ભાગ્ય તમારી અંદર રહેલું છે, તમારી અંદર એક શક્તિ એવી છે કે જે તેને સચેતન કરવામાં આવે, જગ્યાત કરવામાં આવે, યત્તનથી ફેળવવામાં આવેંતો તેનાથી તમે એક ઉદાર ચરિત પુરુષ થરો, એટલું જ નહિ પરંતુ પ્રત્યેક ક્ષેત્રમાં વિજયી અને સુખમાર્ગી થરો. પ્રત્યેક શાસ્ત્રમાં આત્મશ્રદ્ધાની અદૌદિક અને ચભતકારિક શક્તિનું અવધારણું થયેલું આપણું ને સર્વહા માલૂમ પડે છે. અમુક વ્યક્તિમાં આત્મશ્રદ્ધા છે એ વાત એમ સૂચવે છે કે તેની આંતરિક શક્તિઓનું તેને ભાન થયેલું છે. જેનાથી ભાગ્યમાં આવતા અંતરાયભૂત વિધનો અને મુશ્કેલીઓનો તે ક્ષય કરી શકે છે, અથવા વિધનો દૂર કરવાની તેની ર્થક્તિની સરણામણીમાં તે મુશ્કેલીઓ અન્તિમ તુચ્છ લાસે છે. આત્મશ્રદ્ધા આપણું ને આત્માની નિર્માર્યાદ શક્યતાઓ જેવાનું સામર્થ્ય આપે છે અને આપણું એવી અનુભૂતિઓ પ્રકટ કરે છે કે આપણે પ્રગતિમાન થવાને ઉત્સેજુત થઇએ છીએ, એટલું જ નહિ પણ વૃદ્ધિગત થયેલી શક્તિઓનું આપણું અભિજ્ઞાન થાય છે; કારણું આપણે સર્વ શક્તિઓના સમુચ્ચયના નિકટ સંબંધમાં આવીએ છીએ અને સર્વ વસ્તુઓનો મહાન પ્રભાવ દર્શિત થાય છે.

શ્રદ્ધા આપણું રહેલું એહું કંઈક છે કે જે સધળું જણે છે, તે જણે છે કારણ કે આપણી પાશ્વ પ્રકૃતિને જે અગોચર છે તે સધળું તેને દૃગ્યોચર હોય છે. આત્મવિશ્વાસ આપણી અંદર રહેત અનાગતદર્શી છે, અને આપણું ગ્રેત્સાહન તથા ઉત્સેજુન આયવાને માર્ગદર્શક દિવ્ય દૂત છે, જીવનપથમાં આગળ ચાલવાનું ત્યાં હેતા ને હતાશ થતા અટકાવવાને તે આપણું આપણી શક્યતાઓનું સ્પષ્ટ અને સત્ય લાન કરાવે છે. આપણી શ્રદ્ધા સધળું જણે છે, કારણ કે જે આપણું અણોચર અને અગમ્ય છે તે તેને જોચર અને અમ્ય છે. આપણા શાંકાયુક્ત અને બયયુક્ત વિચારો આપણી જે શક્તિઓ અને સાધનેને પડહામાં રાખે છે તે શ્રદ્ધા નિહાળી શકે છે. જ્યાં શ્રદ્ધા હોય ત્યાં શાંકા કે લય સંઅવે જ નહિ. વિરંઘનાઓ-માંથી ખાડાર નીકળવાનો માર્ગ શ્રદ્ધા લેઠ શકે છે. આપણા ઉદાત, દિવ્ય અને મનોહર જીવન રાન્યમાં શ્રદ્ધા અન્ગાહન કરી શકે છે. જેનામાં શ્રદ્ધા છે તેને સધળું સુલભ છે, કારણ કે કાર્યસિક્ષિ ઇપી શક્તિને શ્રદ્ધા સારી રીતે એળાપે છે.

જે પરમાત્મામાં અને આપણા પોતામાં અડગ શ્રદ્ધા હોય છે તો આપણું મુશ્કેલીઓના સર્વ પર્વતોનું ઉદ્ધારન કરી શકીએ છીએ, અને આપણા જીવનના લક્ષ્ય સ્થાને અદ્વય સમયમાં સંપૂર્ણ ઇસ્તેહમંગીથી પહેલી શકીએ છીએ, શ્રદ્ધાથી સર્વ પ્રકારના અનથો, આવરણો અને ઉપાધિઓનું દૂરીકરણ થઈ શકે છે. એક

સમય એવે આવશે કે જ્યારે પ્રત્યેક મનુષ્યમાં નિઃશીલ શ્રદ્ધા પ્રવર્તણ અને જગતની પ્રત્યેક વ્યક્તિ વિજ્ઞયશ્રીથી શોભિત પરમ સુખમય જીવન રહુન કરશે, અને જગતમાંથી હારિદ્રયનો, નિષ્ફળતાનો, અને જીવનની વિષમતાઓનો વિલય થશે.

ઝૂટોંદ્ય નાનીએ

જલેર આરોગ્ય સંરક્ષક સુધારાઓએ દાખલ કરવાથી સ્વચ્છતા અને સુધરાતાના નિયમો જનસમૂહને શીખવી શકાય છે એ એક સુપ્રસિદ્ધ વાર્તા છે; પરંતુ આં આરોગ્ય સંરક્ષક સુધારાઓની સાથે હું સેશના જામાલુક અને ગૃહ જાંબધી આરોગ્ય વિધાના ભૂળ તત્વોનો જનસમાજના બહારોંના પ્રસાર થયો જેઠાંને કુદરત જ સર્વોત્તમ વૈધ, ડેઢટર અથવા હુકીમ છે અને વૈદ્યીય બાંધારાના વાર્ષિકેદા ઉપાયો કરતાં કુદરતી ઉપાયો અસ્થ્યંત અતુકૂળ અને શ્રેષ્ઠ ને એ સિદ્ધાંત તેઠેના અનભાં ઠાકુરવાની ખાસ વાવશ્યકતા છે; તેમજ જે જોખમ ભરેલા અન્નોણાથી તેચ્ચા પરિવૃત થયા હોય તેનું ભાન તેઓને સ્પષ્ટતઃ કરાડવું એ ખણ અગત્યનું છે. નાનુંથી શુરીર એક પ્રકારનું નહાનકું રાન્ય છે કેનેની અંદર આંતર વ્યવહારથી દાખલા જાએ અને બાહ્ય રોગ-શરૂઆતાના આકભણો અટકાવવા સાટે સાંપ્રદ્ય આધુરણ રચાયતું છે. વીર અને એજસ્કુલેટ રાન્યના પોલીસ અને લશકરી ખાતાના સુખ્ય અચિકારીઓને છે, અને સારી તંહુરસ્તીની સાહાય્યથી તેની ઉપલબ્ધ અને તેની ટકાવ એઈ શકે છે. ડેળવણીની પ્રગતિ સર્વત્ર થયા લાગી છે એ, અરેભર, સુભાગ્યનું વિહુ છે. અને તેનાથી આરોગ્ય સંરક્ષણમાં પણ પ્રગતિ થશે એ નિઃઅંશય છે. રાગોણી સામે જાથ લીધું વામાં અને લડત ચલાવવામાં ઉત્સાહ અતાવવાની ડેટોન સથળો શરૂઆત થઈ છે. જલેર પ્રણતા આરોગ્યની બાળતમાં વિશેષ ઉત્સાહ અને પ્રાણીષ્ય જાટે ડેળવાયલ દર્જનીના માગણી સહાને માટે ચાલુ છે. એક રૂથળે હુકસ્લીએ કહું છે કે “Where sanitation is neglected or thwarted, stunted developments of disease & moral degradation can not be accumulated at compound interest.” “ જ્યાં આરોગ્ય સંરક્ષણના નિયમોની ઉપેક્ષા કરવામાં અને છે ત્યાં શારીરિક અસ્વાસ્થ્ય અને નૈતિક અપકર્ષમાં અતિશય વધારે થયા વગર રહેંનો નથી.”

આધુનિક સમયમાં કૈનોની આ પ્રકારના સ્થિતિ થઈ ગયેલી છે. અમસ્ત ડેમના માણુસોના, અને ખાતું કરીને આગડેના, આરોગ્યના વિષય જાલીર ચિંતા ઉપજવે તેવો છે. દાખલા તરફે આપણે સુંખાંના સ્થિતિનું અવલોકન કરીએ,

આરોગ્ય સંરક્ષણ.

૧૫૧

જ્યાં કેનેના નોંધાયતી હુલાર જનમમાંથી લગભગ સાતસો કરતાં વધારે બાળકોના મરત્યુ નીપણે છે. માતાપ્રોત્ની અજ્ઞાન દર્શા અને ઉપેક્ષાનું જ આ શોચનીય પરિણામ છે. ક્ષય, મરડી આહિ ચોરી રોગોથી સર્વત્ર મોટા પ્રમાણમાં મરત્યુ નીપણે છે. પાદ્યાત્મય મહાન શોધોથી સિદ્ધ થઈ ચૂક્યું છે તેમને આપણે એરાકના પહોંચે, પાણી, હવા, કપડાં અને આપણું શરીર, જીહું અને વાતાવરણુંની સ્વચ્છતા પર ચોંચ લક્ષ આપીયે તો આ વ્યાધિઓ અટકાવી શકાય છે. જેમસનીલ્સન કહે છે કે “Sickness is the penalty Nature inflicts upon us for violating her laws ” “ કુદરતના અવિદેશ નિયમેનું ઉદ્વિધન કરવા માટે કુદરત આપણને માંદગી રૂપી શિક્ષા કરે છે.” નિયમેના અજ્ઞાનને લઈને અપરાધની ક્ષમા આપવામાં આવતી નથી અથવા શિક્ષામાં ન્યૂનતા કરવામાં આવતી નથી. ક્ષયનો વ્યાધિ અટકાવવાને ઉક્ત વ્યાધિના શત્રુ સમાન પ્રકાશ અને હવાના લાલો સારી રીતે મળી શકે તે માટે ગીય વસ્તી ન થાય એ ધ્યાનમાં રાખવાની પુરેપુરી આવશ્યકતા છે.

કોઈએ થથાર્થ કહ્યું છે કે “ Where the Sun does not go, the doctor goes. ” “ જે સ્થળે સૂર્યના પ્રકાશનો પ્રવેશ થતો નથી ત્યાં ડેક્ટરનું આગમન થાય છે. ” આ હિંદુઓ મધુનીસીપાલીઠી આતું જના પ્રયત્નો કરે છે. ડૉ. નેન્કલેન્ડ આરોગ્ય વિધા સંબંધી વખતાં ઉદ્વૈખ કર્યો છે કે “ જ્યારે મનુષ્યો જંગલી અને ઘાતકી પશુઓથી પોતાનું રક્ષણ કરતાં શીખ્યા ત્યારે તેઓ સંસ્કૃતિમાં એક પગલું આગળ વધ્યા હતા. આજે મનુષ્યો જંતુઓથી પોતાનું રક્ષણ કરવા લાગ્યા છે તે પણ તેટલાજ મહત્વનું પણલું છે.” જે કોઈ ધર્મપરાયણ માણુસ પ્રશ્ન કરે છે કે આવા જીપાયો વડે વિધિવિશાળ આવેદી માંદગીનો રોધ થઈ શકે એમ શું તમે ધારો છો ? આના જવાણમાં એજ કહેવાનું કે જ્યારે પ્રત્યેક વ્યક્તિને સુવિદ્ધિ છે કે તેશ પણ આશા ન હોય એવા વ્યાધિઓ યોગ્ય ઉપયારોથી હૂર કરી શકાય છે એવું વિદ્ધાન ડેક્ટરોએ સિદ્ધ કર્યું છે, તેવા સમયમાં આવે મૂર્ખીએ ભરેલો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થઈ શકે જ નહિ. જ્યારે વિવાહ સંબંધી વાતચીત ચાલતી હોય છે ત્યારે આપણી માતાપ્રોત્ની નિવાસસ્થાન (જનસાધન) સંબંધી હુકીકતથી વાંકેદ ધ્યા પ્રેનો કરે છે કે “ તેમના જીહના દ્વારા મલહૃષિત જોવામાં આવે છે ? તેમના ધરના દિવાલો ઘતીએના તેલથી અરડાયલી છે ? વિગેરે. ” આ પ્રકાશના પ્રેનોનો ઉત્તર હુકારમાં આવે છે તો તેઓને સંતોષ થાય છે; કેમકે આ સર્વ તે કુદુંબના વૈશવના અને સામુહિકનાં ચિનહેંદા તરીકે ગણ્યા છે. જ્યારે જનસાધન આ સર્વને અવનતિ અને અપકર્ષના ચિનહેંદા તરીકે વૈભતાં શીખશે ત્યારેજ આરોગ્યના પુનર્દ્વારના શુલ્ક દિવસના ઉદ્દ્ય થશે. નેપોલીયન એક સ્થળે કહે છે કે “Moral is to physical

૧૫૨

શ્રો આત્માનંદ પ્રકાશ.

as ten to one ” “ (શારીરિક વિકાસ કરતાં નૈતિક વિકાસની દરશાવી જરૂર છે.) ” પરંતુ શારીરિક ખળ વગર નૈતિક વિકાસ અસંભવિત છે. શારીરિક વિકાસ દરેક પ્રકારના માનુષી કલ્યાણનો અભેસર છે. રોગથી પીડાતો મનુષ્ય આ જંદગીના અધ્યોધ્યાવાળું જ જીવન ગાળે છે. નિરામય જીવનજ ખરેખરું જીવન ગણ્ય છે, આંગલકવિ મિહિટના શાખાઓમાં કહીએ તો “ What life thou livest, live well ” (“ ને જીવન તું શુભરે છે તે સારી રીતે વહુન કર. ”) રોગી તત્ત્વવેત્તા કરતાં એક નિરોગી જેકુંત અનેક દરજાને સારો છે, એ કથનમાં બેશપણું અત્યોઙ્કિત નથી. બુદ્ધિની અને બાળની ઉત્કૃષ્ટ અક્ષીસોનો ઉપયોગ અને ઉપલોગ કરવાને શારીરિક તનહુરસ્તીનો અભાવ હોય તો તે સર્વ નિરૂપયોગી અને ડેવળ લારડપ છે. આરોગ્ય સંરક્ષણના નિયમોના જ્ઞાનનો લોકોમાં ખણિયો પ્રચાર કરવાને પ્રયાસ કરનાર વ્યક્તિ એક પ્રકારની અમૃત્ય જાહેર સેવા બળવે છે. લોકોને ધર્મિક સુધારણા અથવા ઉત્તીતના માર્ગનો ઉપદેશ કરનારની અને સામાન્ય કેળવણીના ઉત્કર્ષ માટે થતું કરનારની સંખ્યા પુરતી છે; પરંતુ લોકોને શારીરિક સુધારણાના માર્ગનો નિરંતર પ્રતિયોગ્ય કરનાર વ્યક્તિઓએ પ્રકાશમાં આવવાની અનિવાર્ય અગત્ય છે. જ્યારે લોકોને શીખવવામાં આવશે કે આખ્યા ગ્રૂહની સુધકર્તા પર સંપૂર્ણ લક્ષ આપ્યા પહેલાં માત્ર હિવાનખાનાને સુશોલિત બનાવવું નિરૂપયોગી છે, જ્યારે તેઓ સમજશે કે હવા પ્રકાશ વગરના મફાનોમાં નિવાસ અતિશય જોખમ લરેલો છે, જ્યારે સ્વચ્છ હવા પાણીની કિંમત તેઓને બુદ્ધિગત થશે. દુંકામાં, જ્યારે ‘ સ્વચ્છતા અથવા સુધકર્તા પણ એક પ્રકારની પુણ્યરહિતતા અથવા ધર્મસેવા છે ’ એ સત્ય સિદ્ધાંતની લોકોને રૂપકૃત પ્રતીતિ થશે, બારેજ આપણે વીરપરમાત્માના લાયક બાળકો ગણ્યાશું, જે બાળકોને પ્રાચીન કાળમાં સ્વચ્છ હવાપાણીના સઘળા સુખો અને લાલો લોગવવાનું સુભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું હતું.

એન. બી. શાહ.

એક ખુલ્લાસો.

ગયા ભાઈનું, આસો માસમાં આ દેશમાં સર્વત્ર સ્થળે ધ્રુંજુદ્યુઅન્નાએ મનુષ્યો ઉપર હુમકી કર્યો હતો, અને માત્ર ત થી છ અઠવાડીયાં તેનું જોર ચલાવી અનેક પ્રાણીએનો લોગ લઈ તે નાખુદ થયો હતો, અને હાલમાં મુંખદમાં વળી માગશર માસથી ધ્રુંજુદ્યુઅન્ના અને કોલેરા જને વ્યાધીએ એક સાથે શરૂ થયેલ જણ્યા છે. પરમાત્માની કુપાથી તે આગળ વધે તેવો સંભવ જણ્યાતો નથી, છતાં કમભાગ્યે

એક ખુલાસો.

૧૫૩

ઈન્હેલુચેન્ઝાની એમ કર્તાચ આ દેશના કોઈ ભાગમાં જોર કરે તો તે તે દરેક સ્થળે તેવા રોગોની સામે મનુષ્યોનું રક્ષણુ કરવાને માટે દરેક ડેમે, દરેક સમાજે અને દરેક મનુષ્યે અજ્ઞાંતરથી પરમાત્મલક્ષ્મિ, દાનપુણ્ય, ધર્મકિયા વિશેષ કરવી અને ખાદ્યથી આપણા બંધુઓનું, આપણું તેમાંથી રક્ષણુ કરવાને માટે દવા વીજેરેનાં સાધનો એકઠાં કરવા અને તેને માટે પૈસા પણ એકઠાં કરવા તે સર્વંતું કર્તાંય છે, અને તેવી રીતે સમાજસેવા કોઈપણ પ્રસંગે કરવી તે આપણું કર્તાંય છે. આવી સમાજસેવા કરનારાંથો ભાવનગરના જૈન સ્વયંસેવક બંધુઓની કદરની લેખીત નોંધ ‘આતમાનંદ પ્રકાશ’ ના ગયા કારતક માસના અંકના એક લેખમાં લેવામાં આવી હતી, અને તે વખતે ભાઇબંધ જૈનધર્મ પ્રકાશના તંત્રીએ તેવાં કાર્ય કરનારા સુંભદ્રના જૈન બંધુઓની નોંધ લીધી અને અતેના જૈન સ્વયંસેવકના કાર્યની નોંધ નહિ લેવા માટે “આતમાનંદ પ્રકાશ” ના તે લેખકે તેઓએ નોંધ નહિ લેવા માટે એદ જાહેર કર્યો, જેથી આ લેખકને આનંદ સાથે જણાવવું પડે છે કે ભાઇબંધ જૈન ધર્મ પ્રકાશના તંત્રીએ તે વાત સ્વીકારી અને ભાગશર માસના પોતાના માસિકમાં તેની નોંધ લીધી. પરંતુ તે નોંધ તે વખતે એદ સાથે કરેલી સુચના પછીના ભાગશર માસના અંકમાં મોડી લીધી, પરંતુ તેનો બચાવ કરવા માટે ઉક્ત તંત્રીએ પોતાના પોસ માસના અંકમાં પ્રગટ કરેલી સ્કુટનોંધ ચર્ચાના લેખમાં બતાવેલી હુકીકત કેટલી અવાસ્તવિક છે, એમ બતાવવા માટે તેમના તે લખાણેજ આ લેખકને પ્રેરણું કરેલી હોવાથી કેટલીક હુકીકતો અણુછુટકે આ વખતે પણ આ આત્માનંદ પ્રકાશના આ લેખકને જ્ઞાન મુક્તી પડે છે અને તેવી પ્રેરણું ભાઇબંધ જૈન ધર્મ પ્રકાશના તંત્રીના પોતાના તરફથી થતી હોવાથી અમો ધારીએ ધીએ કે તેઓ પણ તેમાં ખુશી હોય તે બનવાળેં છે. તેઓએ પોતાના પોસ માસના અંકમાં આત્માનંદ પ્રકાશના તંત્રીને સંભાધીને દાખ્યું છે, પરંતુ આત્માનંદ પ્રકાશના તે કાર્તક માસનો લેખ અને તંત્રી બંને હુકીકતનો પરસ્પર સંબંધ અને અસ્તિત્વ નથી, પરંતુ જેમણે ભાગશર માસના અંકમાં સેવા વિષે લખ્યું છે તેમનોંજ આ જવાણ છે તે પણ જણાવવું સસ્થાને છે, પોસ માસના પોતાના અંકમાં તેઓ જણાવે છે કે “આગામા માસમાં વહી પ લગભગ મેટર તૈયાર કરી પ્રેસમાં મોકલવામાં આવે છે, અને પ્રત્યેક માસની શરૂઆતમાં સુધી રીથી પ સુધીમાં આ માસિક અમારા થાહુકેને પહોંચાડવામાં આવે છે.” અમો એમ નથી માનતા કે કાયમના માટે તેમ બનતું હોય અને બન્યું હોય! અને તેમના લખવા પ્રમાણે કાયમ તેમ બનતું હોય તો પણ આત્માનંદ પ્રકાશ અને તેમનું માસિક બંને એકજ પ્રેસમાં અતે છપાતા હોવાથી મેટર પ્રેસમાં મોકલ્યા પણ જણું કરીને ૧૫ દિવસ માં પ્રેસવાળા માસિક તૈયાર કરીને આપે છે, અને આ માસિકને પણ એમ બનતું

હોય તેમ તેમને પણ તેમ થતું હોવું જોઈએ, તે રીતે વીચારતાં અને કાર્તક માસનું તેમનું માસિક કારતક વહી ૫-૬ કે ભાવનગરમાં વહેંચતાં તે તેની પહેલાં એ વખ્ય દીવસ અગાઉ એટલે કારતક વહી ઠીજ-ત્રીજના લગભગ પ્રેસમાંથી તેમને મળેલું હોવું જોઈએ, જેથી પંદર દિવસ પહેલાં મેટર આપ્યાનો હીસાગ ગણુવામાં આવે તો તે વખતે સ્વયંસેવકનું કાર્ય વીતી ગયાને લગભગ તેર દીવસ ઉપર થયા હતા, તેમજ તેમનું માસિક છપાઈને તેમને પહેંચયાની પહેલાં લાંબા ટાઇમ છતાં સ્વયંસેવક મંડળની નોંધ ન લઈ શકે તેવો સમય નહોંતો. દાખલા તરફે તેમના હુલમાં જ્ઞાર પ-ડલા પોસ માસના અંકમાંજ તેમના લખવા પ્રમાણે જે માનીએ કે વહી ૫ લગભગ મેટર તૈયાર કરી પ્રેસમાં મોકલવામાં આવે છે, તો વડનામાં શ્રી ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રીના સમરણ નિમિત્તે જે અફૂર્ઝ મહોત્ત્વ થયો હતો કે જેની શરૂઆત માગશર વહી ૧૩ થી થયેદી હતી તેની નોંધ તેમના પોશ માસના અંકમાં ૩૨૪ પાને આવેલી છે તો વહી ૫ મે મેટર તૈયાર કરી પ્રેસમાં મોકલવાતા મેટરમાં વહી ૧૩ ની હુકીકત થી રીતે આવી હુશે ? તે વાચકવર્ગને સોંપીએ છીએ; એટલે કે કામના પ્રસંગે અને વ્યવસાયને લઈને વહી ૫ લગભગ મેટર મોકલવાને બહલે તેથી માડું પણ ઘણી વખત બને, અને તેથી શુદ્ધી ૧ થી ૫ સુધીમાં ગ્રાહકોને માસિક પહેંચાડવાની હુકીકત જણુવવામાં આવે છે તે પ્રેસમાં માડું મેટર જાય તો તે પ્રમાણે છપાતાં શુદ્ધી ૫ પણી ઘણે દીવસે પણ માસિક વહેંચાય અને તેવો ૫ દાખલો તેમના કારતક માગશર માસના અંકમાં બન્યો છે જે ઉપર અતાવવામાં આવેલ છે. આત્માનંદ પ્રકાશને મેટર પણ શુદ્ધી ૫ લગભગ તૈયાર કરવામાં આવે છે, અને તે માસિક શુદ્ધી ૧૫ લગભગ વહેંચવાનો ધારો છે, અતાં કેટલીક વખત ડેટલાક કારણોથી માડું પણ બને છે; એમ દરેક માસિકો માટે તેમ બનતું જોવામાં આવે છે, એટલે કે તેઓએ ણતાવેલું તે કારણ વાસ્તવિક નથી. વળી ઉપર અતાંયા પ્રમાણે માસિક વહેંચાણું તેની પહેલાં લાંબા ટાઇમ હોઈને તે નોંધ લેવાનો અવકાશ છતાં પોતે જણુવે છે કે “ કાય ની પૂર્ણાહૃતી પણીજ તેના ગુણુદોષ માટેનું વીવેચન કરવું ચોણ્ય છે. ” તે જોતાં વચ્ચેના ઘણા દીવસ ગયા છતાં તેઓ શું ગુણુદોષ નહિ જોઈ શક્યા હોય ? તેઓના કહેવા પ્રમાણે ગુણુદોષ જોયા પણીજ વિવેચન કરવું ચોણ્ય છે તેમ જે તેઓ માનતા હોય તો મુંણાઈની જૈન હોસપીટલ અને તેનું કાર્ય જાણુવા પ્રમાણે ઇન્ફ્રાલાઇન્ઝ નાયુદ થવા પણી, પણ એ માસ સુધી એટલે નવેમ્બર સુધી ચાલુ હતું, તેમ છતાં તેના ચાલુ કાર્યની નોંધ કારતક માસમાં તેઓના તરફથી લેવામાં આવી, અને અતેના જૈન સ્વયં સેવક બંધુઓના કાર્યની નોંધ તેમનું કાર્ય પતી ગયાને અમુક દીવસ થયા પણી પોતાનું માસિક પ્રગટ થાય છે છતાં નોંધ લેવામાં ન આવી અને તેને માટે ‘પ્રેસમાં મેટર વહી ૫ મે આપવામાં આવે

એક ખુલાસો.

૧૫૫

છે તેવો તેમજ કાર્યની પૂર્ણહૃતી પણીજ તેના શુષ્ટુદોષનું વિવેચન કરવું ચોથ્ય છે એમ કહી ગયાવ કરી કારતક માસના અંકમાં નોંધ ન લીધી તે ઉપરની હુકીકતથી માલમ પડશે જે વાસ્તવિક છે કે નહિ જે વાચક વર્ગને સોંપાએ છીએ.

વળી આશો વદી પ મે પોતાના માસિકતું મેટર પ્રેસમાં મોકલાવે છે, તે વખતે અ-તેના જૈન સ્વયં સેવક મંડળના ઓષ્ઠધાત્રીની શરૂઆત જણાવે છે, પરંતુ તેની શરૂઆત તો અમારી પાસે લોખીત પુરાવાથી આશો શુદ્ધીમાં શરૂ થયેલ માલુમ પડેલ છે, તેટલુંજ નહિ પરંતુ શુમારે વણું અડવાડીઆજ તે કાર્ય ચાલયું હતું અને દીવાળીમાં તો તે કાર્ય લગભગ પૂરું થવા આવ્યું હતું અને કારતક શુદ્ધી પ-દ લગભગ તો તદ્દન ખવાસ કરવા-માં આવ્યું હતું, વળી તેઓ જણાવે છે કે “અમારા ઉપર આશોપ કરવાની શા કારણુથી જરૂર પડી હશે” તેમજ “અત્તમાનં પ્રકાશકારને અમારી નોંધ માટે ડેમ આતુરતા દેખાડવી પડી હશે તે અમે કદ્વી શકતા નથી આમ તેઓ જણાવે છે” પરંતુ જ્યાં અમાજને લગતા કાર્યને કે તે કાર્ય કરનાર વ્યક્તિત અગર અમુક વ્યક્તિઓને માટે ચોંઘ કે ન્યાય પુરઃસર ન થતું હોય અને પોતાના ધરનાને બાળુએ મૂર્ખને યીજાના વખાણું કરવાનું જનતું હોય તેવા સંચોગમાં કોઈ પણ જાતની કોઈ પ્રકારની સુચના કરવી તે વાસ્તવિક ગણ્યાય છે. તેને લઇને તે કહે છે તેમ આત્માનં દ્વારા પ્રકાશના તંત્રીને નહીં પરંતુ આ લેખકને તેમ કરવું પડે છે. પરંતુ આશોપ નહીં છતાં આશોપ માની તે માટે તથા તેમની નોંધ માટે આતુરતા દેખાડવાનું તેઓ કારણ માંગે છે. તો તે એટલા માટે દેખાડવી પડે છે, કે અનેક જૈન યુવક બંધુઓએ પોતાને ધંધે મહીના પોણા મહીના સુધી છોડી પોતાના ધંધા અને શરીરની દરકાર કર્યી વગર સમાજ સેવા કરી અને તેના માટે નોંધ લેવામાં જરૂરીયાત વખતે ન આવે અને યીજા ગામ માટે લેવામાં આવે તેથી, તેમજ તેટલુંજ નહિ પરંતુ તે વખતે બનેલી એ હુકીકતની ચર્ચાને લઇને; તેમની મન પસંદ હુકીકત નહિ જનવાથી અમો ધારતા હતા કે આ નોંધ કદાચ લેવામાં નહિ આવે, કારણુંકે અઢી વર્ષ પંહેલાં પણ એક સમાજ સેવાના કાર્યને માટે જૈન-હિતકર મંડળે કરેલી સેવાની નોંધ તેઓએ હન્નુસુધી લીધેલી નહિ હતી. કારણુંકે તે પોતાની અંગત માનતા હતા અને આ કાર્યમાં ઉપર અતાંયા પ્રમાણું બનેલી એ એ હુકીકત ચર્ચાવાણી થઈ પડી હતી; જે એ હતી કે તે વખતના કાર્યના પ્રસંગે જૈન સ્વયં સેવક મંડળના તે કાર્ય માટે રૂપીયા (૧૫૦) ની રકમ તે ખાતાને આપવાને તેમની હુકાન મારકૃત થયેલ નિર્ણયને લઇને તે યુવક મંડળના તે ખાતાના એક સેકેટરીએ તે રકમ તેમની હુકાને ચીઠી લખી મંગાવતાં તેના વ્યયની આખતમાં થયેકી ચર્ચી તેને લઇને, તેમજ તેમના એક અંગત શાખસને જ્યારે ધંદલ્યુએન્ઝ થયો ત્યારે તે સ્વયં-સેવક સમાજના તે ખાતા તરફથી જે ડાક્ટરેની નીમણૂક કરેલી હતી તે ચેકીના એક

ડાક્ટરને પોતાથી તે દરદીની સારવાર માટે મોકલી તેની શ્રીના રૂપીયા સ્વયંસેવક મંડળના કંડમાંથી લેવા માટેની થયેલી ધર્માથી તે આતાને કહેવરાવતાં તે માટે થયેલી ચર્ચા, એ બંને હુકીકતોને લઈને જૈન સ્વયંસેવક મંડળ ઉપર થયેલા અભાવને લઈને કાર્તક માસના માસિકમાં તેઓએ નોંધ ન લીધી તેમ અમારે સ્પષ્ટપણે જણ્ણાવું પડે છે.

જ્યારે તે વખતના કાર્ય અને દ્વાખાનાની વીજટ લેવાને માટે સંસ્થાના દરેક ગ્રહસ્થને આમંત્રણ કરીને જોવાવવામાં આવતા હતા અને તેઓ જોઈને પ્રશંસા કરતા હતા ત્યારે તેઓને તે આતાના સેકેટરીએ આવવાની સુચના કર્યા છતાં પણ તેઓને આવવાની કે જોવાની પુરસ્કાર મળી નથી. એટલે કે એ વખતના તે કાર્યમાં કોઈ પણ જાતની પોતાની સત્તા કે મરળું પ્રમાણે કરી શકાય તેવું નહિ હોવાથીજ ઉપરની બંને બાળતની ચચ્ચા ઉઠેલી હતી, તેને લઈનેજ પોતાના કારતક માસના અંકમાં લઈ શકાય તેવો અવકાશ છતાં નોંધ ન લીધી, ત્યારે આવા ઉત્તમોત્તમ કાર્ય કરનારને માટે કાંઈ પણ ન લેવાય તેને માટે સખેદ તે વખતે નોંધ આવી તેમજ થીન પેપરોમાં પણ અનેક નોંધો આવી ગયેલી તેને લઈને પોતાના પ્રકાશમાં મોડી પણ તેની નોંધ ભાગશર માસના અંકમાં આપવી પડી છે, જેને માટે અમે અમારો આનંદ પ્રથમ જણ્ણાંયો છે. ઉપરની હુકીકત અમોને જૈન સ્વયંસેવક મંડળ તરફથી તે વખતે મળેલી હતી. અને બંને ચર્ચાની બાળત જૈન સ્વયંસેવક મંડળના ડેટલાક શાખસોએ હેન્ડલથીલ દ્વારા બહાર મુકવા માટે સાહસ કરવા માંડયું હતું, છતાં તેઓને, જેને આત્માનંદ પ્રકાશના તંત્રી તરીકે તેઓ જણ્ણાવે છે, તે ગૃહસ્થ તે સ્વયંસેવકોને આવી અંગીત હુકીકત બહાર નહિ મુકવા માટે રીતસર સમજાની મુલત્વી રખાયું હતું. પરંતુ જ્યારે તેઓએ જ પોતાના પોશ માસના અંકમાં “તેમની નોંધ માટે આતુરતા કેમ હેખાડી પડી તેમ ખુલાસો માંગ્યો છે.” ત્યારે આટલો ખુલાસો જહાર મુકવો પડ્યો છે.

વળી તેઓ તેમાં જણ્ણાવે છે કે “અમારો ગુણુ પ્રસંશાનો સદાનો નિયમ ચાહુ જ છે” તો તે બાળતમાં પણ અમો પુછવા માણીએ છીએ કે, આ કાર્ય માટે કે સભાજના આવા દરેક કાર્ય માટે ! જે દરેક કાર્યના માટે હોય તો અઢી નર્ધ પહેલાં શ્રી જૈનહિતકર મંડળના કાર્યવાહુકો અને તેના સેકેટરીએ જ્યારે અત્રેના સંધનું બંધારણ રીતસર કરવા, સંધના કાર્યની રીતસર વ્યવસ્થા કરવા, અને કામની વહેંચણી કરતાં થીનાએ વધારે માહીતગાર થાય અને વહીવટ બહુજ સારીરીતે ચાલે તેમજ લખિયમાં ઉત્ત્રતિ થાય તેવા હેતુથી તે વખતે તે જૈન હિતકર મંડળના કાર્યવાહુકોએ ચર્ચા ઉપાડી, રીતસર વિજ્ઞપ્તિ કરી, લખીતવાર પણ વિતંતી કરી અને છેવટે પેપરમાં રીતસરની ચર્ચાઓ મુકી (કે એ કાર્ય સમાજ સેવાના કાર્યની સુધારણા—અને ભવિષ્યમાં ઉત્તીના માટે તું હતું)

એક ખુલાસો.

૧૭૭

તે વખતે જ્યારે વહીવટ કરનારા (આગેવાનો) કેદી રીતે ન સમજ્યા, બંધારણું પણ કરવા છિંદ્ધા ન અતાવી ત્યારે તે અમુક આગેવાન વ્યક્તિત્વો, સુધારકો અને જૈન હિતકર મંડળના કાર્યવાહકો એમની વર્ચચે ચર્ચાએ જ્યારે જૈનશાલેર રૂપ પકડયું અને જે કાર્ય પ્રશસ્ત હૃદયથી, સ્તુત્યહેતુથી, નિસ્વાર્થ વૃત્તિથી માત્ર હૃદયમાં વધારે ઉજ્જ્વિત સમાજની ડેમ થાય તેવા હેતુથી જૈન હિતકર મંડળના કાર્યવાહકો કરતા હતા છતાં, જૈન ધર્મ પ્રકાશના તંત્રીમાં તેમના વખત્વા પ્રમાણે તેમનામાં શુણું પ્રશંશાનો નીયમ સદ્ગાનો ચાલુજ હતો તો તેમણે અત્યાર સુધી તેના કાર્યની નોંધ ડેમ લીધી નથી. અને તે નોંધ તે વખતના કારણુથી ન લીધી તેમ આ વખતે પણ બનેલી એ હકીકતાની ચર્ચાથી જ્યારે નોંધ ન લીધી ત્યારે સખેદ સુચના થયેલી. તે વખતના જૈન હિતકર મંડળના તે વખતના કાર્યની નોંધ લીધી નથી તેથલું નહિ પરંતુ તે કાર્ય જાળે કે તે પોતાની વિરુદ્ધનું અથવા પોતાનું અંગત હોય તેમ માનીને તે વખતના પર્યુષણુના એક હિવસે વ્યાપ્તયાનમાં તેઓએ જૈન હિતકર મંડળના સેકેટરી શા. છોટાલાલ ત્રિભુવનહાસને તેમજ તેને માટે જેણે પેપરમાં નોંધ લીધી હતી, તે પેપરના એક અધિપતિને તેઓએ રોષાકુલ થઈ શું શણ્ણોમાં જહેર રીતે ઉતારી પાડ્યા હતા. અને તેને બીજે હિવસે—સંવત્સરીને હિવસે પોતે કાઢેલા આગલા હિવસના અચોષ્ય ઉહગાર (શણ્ણો) બેંચી લેવા માટે (મનશાંત માટે) તેઓને કયા શણ્ણોમાં કહેલું પડયું, તે હકીકત વધારે ખુલ્લી અત્યારે સુંકવા માગતા નથી. પરંતુ આ બંને હકીકત તેઓ જણાવે છે તેમ કઈ જાતની શુણું પ્રશંશાનો તેમનો નિયમ સદ્ગાનો ચાલુજ છે કે ડેમ ? તે સો વાંચકેને સોંપીએ છીએ.

આમ જ્યાં અમુક હકીકત લેવાય અને અમુક હકીકત ન લેવાય તેવા સંચેદ્ધ ગોમાં પોતાને ગમતી, ઝયતી, પોતાની માની લીધેલી જ હકીકત લેવાય છે તેમ તેથી બીજાઓને માનવાને અવકાશ મળે છે અને માને છે.

હુનિયામાં એકવા શુણું પ્રશંશાનો સદ્ગાનો નિયમ ચાલુ રાખનાર મહાતમાં એનો તો અમારો નમસ્કાર છે, અને ધન્યવાહ આપીએ છીએ, પરંતુ ધણ્ણા મનુષ્યો તો શુણું દોષ બંને જેનારા હોય છે (જેણે માત્ર એકલા દોષ જેનાર તો નિંદનીય છે) અને તેથી ધણ્ણાઓ શુણું દોષ જેનારની કોટીમાં ધણ્ણે ભાગે આવે છે. અમો પણ એ કોટીમાં છીએ. તેઓ કેદીના દોષ જેલા નથી એઉપર અતાવેલ શ્રી જૈનહિતકર મંડળના કાર્ય અને કાર્યવાહકો માટે પોતે તે વખતે નહીં લીધેલું તથા ઉપર અતાવેલું કાર્યજ ! છૂટી અતાવે છે. જેથી એકલાજ શુણું જેનાર જ તેઓશ્રી છે કે ડેમ ? તે વાંચકેને સોંપીએ છીએ.

જે કે શાસ્ત્રકારે તો ડાડીમ વગાડીને સંચોષ્યું છે કે સર્વ મનુષ્ય શુણું આહી આઓ ! પરંતુ સંસારની પ્રવૃત્તિમાં પડેલા પૈસા, આધર, સ્વાર્થની અભિલાષા

राखनारा प्राणीओथी सर्वथा तेम अनवुं छधस्थपणाने लष्टने अशक्य छे. भाकी ज्वेवा ज्ञाननो क्षयोपथम ते प्रभाणे ओछा वधता प्रभाणमां संसारीओ गुणदोष ग्राही होय छे एम अमारूं मानवुं छे. आ देखमां आवेली अमुक हुकीकत पणु झारू नहि मुकवा जेवी हत्ती छतां ते, तथा आत्मानंद प्रकाशमां समयोचित कर्त्तव्यना भागशर मासना अंकना आत्मानंद प्रकाशना देख तरीके आ देखके मुकेल हुकीकत ते पणु झारू मुकवा जेवी नहि छतां उक्त तंत्री अंधुओ पोतेज ऐहुं पेडुं उपेती पोते लगेली हुकीकतथी आ देखके प्रेरणा करी छे जेथी खरी हुकीकत मुकवीज ज्ञेधये. अमो तो आवी हुकीकतो प्रगट थाय ते हच्छवा चोऽय नथी तेम मानीओ छीओ, परंतु ज्यां तेओ पोते अवुं लभीने प्रेरणा करे छे खां आ देखके नित्याये मुकवी पडे छे. हल्ल पणु अमो उक्त अंधुने नअ सूचना करीओ छीओ के, आवी हुकीकतो ने झारू मुकाववानी प्रेरणा करवा भाटे कांઈ पणु लभवुं ते चोऽय नथी तेमज तेनुं परिणाम पणु अमो साँ हेखता नथी, जेथी वास्तविक जे हुकीकत जे होय ते मुकवी अथवा तेवी हुकीकत प्रगट न करवी. परंतु जे तेओ डेईपणु हुकीकत सुतेकी जगृत करवा भांगता होय तो अने ते अवास्तवीक हुशे तो भी ज्ञाने पणु वास्तविक हुकीकत लभवी पडे; तो तेओश्रीओ तेवा राजेगोमां रोपाकुव थवुं के अलाव देखाउवो तेम न करतां, तेवी चर्चाओ भले चलाव्या करे एम अुरी थवुं; अने ते रीते तेओश्रीनी हच्छा तेवी अवास्तविक हुकीकतो प्रगट करवानी हुशे तो आ देखके पणु ते साथे भील्ल अनेक हुकीकतो मुकवी पड्यो. जे करवुं ते तेओनी हच्छाने आधीन छे; परंतु पोते करेला अचावनी सामे ते अचाव वास्तवीक छे के केम ! ते अताववा भाटे ते सुन अंधुओ देखातां समझाव हृदयथी अने गर्भीत कटाक्षभय देखिनीथी लगेल ते चर्चाथी ज्वाण आपवा उत्पन्न थयेल तक जे आपी छे ते भाटे तेओनो उपकार मानी हुल तो आरबेथी अंध करीये छीओ. ॥८॥

शा एचरहास हुल्लभासनो स्वर्गवास.

वडोदरा निवासी आ धर्मण्डु गया कारतक मासमा पंचत्व पाभ्या छे, जे भाटे अमो दीक्षीरी लडेर करीओ छीओ. तेओ वडोदरा स्टेटमां ईजनेर भातामां नोकरी करता हुता. पोताना ते कार्यमां तेओ कुशण हुता जेने लष्ट श्रा छाणी गाममां ज्ञान भद्रिनुं भक्तान जे अंधाववामां आव्युं हतुं तेनो खान (नक्षेत्र) तेओओ करी आपी अस ते भाटे लागणी अतावी हत्ती. तेओ स्वसावे सरल भणतावडा अने देवशुद्धना लक्त हुता. अने धर्म ग्रेमी पुरूप हुता आ संक्षा उपर तेओ सारो ग्रेम धरावता हुता. तेओना पवित्र आत्माने शांति प्राप्त थाओ. तेम हुच्छीओ छीओ.

वर्तमान समाचार.

१५६

वर्तमान समाचार.

भावनगरमां अद्वैत महोत्सव अने रथना.

आ शहेरमां उपराजिपत्री आशो भासमां मुनिराजश्री लक्ष्मिविजयल महाराज तथा कार्तिक भासमां पंत्यास महाराजश्री चतुरविजयल महाराज तथा पं० महाराजश्री शांतिविजयल महाराजनो स्वर्गवास थवाथी पाण्डु थेवी दीपती ते महात्माज्ञानी लक्ष्मिनिभिते शहेना भेटा जिनालयमां अद्वैत महोत्सव अने पावापुरीनी रथना करवामां आवी हती. धर्म-गुरुज्ञाना स्वर्गवास पाण्डु आवी जलनी धर्मकिया करवा ते योग्य होएने प्रभुलक्ष्मि अने गुरु-लक्ष्मिनो लाल एक साथे भेणे हे ने अरेखर छव्यवा योग्य अने देवा जेवु छे.

शहेर पालनपुरमां एक ज्ञानेर सला.

गया भागशर वटी ११ ना रोज शेठ चेलाभाइ हीनायंहनी धर्मशाळामां श्रीभानु मुनिराजश्री वक्ष्यविजयल महाराजश्रीना अध्यक्षपणा नीचे, महोत्सवाधाय श्रीभानु वीरविजयल महाराजनो स्वर्गवास थयानी दीक्षिती धर्मस्थित करवा एक ज्ञानेर सला चेलाववामां आवी हती. शहेतामां ते लंस्थाना सेकेटी श्रीयुत मधुयीलाल युशालयहे मरहुम महात्माना युष्णो भाटे विवेचन की अतायुं हतु, आरथाह उक्त महात्मानुं कुङ श्रवनचरित्र श्रीभानु लक्षीत-विजयल महाराजे कडी तंलगायुं हतु, त्यारथाह मुनिराज श्रीभानु वक्ष्यविजयल महाराजे विस्तारथी श्रवनचरित्र कडेतां ज्ञायुंहुं के आ महात्माना युष्णोतुं यथाशक्ति अतुकरण्य करवुं तेऊ सार हेवाथी ते भाटे सर्वेचे लक्षमां राख्या अयतन करवो, ते महात्मायो तो जेझे अरी रीते संयग संपूर्ण रीते पाणी योताना पवित्र आत्माने सहज कर्यो छे. छेवटे उक्त सलाना असुख आजाभाइ गटाभाइचे कृत्युंक विवेचन कर्या याए आ सला साथे उक्त स्वर्गवारी महात्मानुं नाम नेउवानी श्रीभानु मुनिराजश्री वक्ष्यविजयल महाराजनी सुयना थवाथी विद्योतेजक सला हतुं तेने अद्वे हवेथी आ सलातुं श्री वीर-विद्योतेजक सला पालनपुर ए रीते राखवामां आव्युं छे.

महामहोपाध्याय श्रीमहृ वीरविजयल महाराजनो स्वर्गवास.

उक्त महात्मा लांआ वभत तावनी श्रीभानु लोगवी गया भागशर वह ८ ना रोज घंआत मुकामे अर्धत परभातभाना नाभरभरेहोन्यार करता स्वर्गवासी थया छे. आ शोकारक समाचार सांखणी आमोने पारावार जेह थयो छे. नैन शासनने दीपावतार आ मुनिरेतनी ज्ञानी पुराय तेवी छे. तेमनी सरव अकृति, शांत आनंदयुक्त मायागु स्वलाव, निरतियार चारित्रितुं पालन, धर्म उपर अडग अद्वा ए दरेक उत्तम युष्णो एवा हता के तेना ते ऐकारक समाचार सांखणी सर्वने शोक थाय ते स्वाभाविक छे. नैन तो शुं परंतु नैनेतर के जेना जेना असंगमां आवता तेओनी साथे अहुज धर्मस्नेहपण्यं दर्शवता हता. संगीततुं पण्य गान धरावता होएने

१६०

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જે વખતે પરમાત્માની પૂજા લણ્ણાવતા હતા તે વખતે સર્વનું આકર્ષણું કરવા સાથે આલહાદ ઉત્પન્ન કરવતા હતા. હિંદમાં ધણે ભાગે દરેક સ્થળમાં વિહાર કરી અનેક ઉપકારો પોતાના વિહાર દરમ્યાન કરતા હતા. ચાળીશ વર્ષ પર્યેત શુદ્ધ દિક્ષાપર્યાય પાળી અનેક જીવોને ધર્મોપદેશ આપી-પ્રમાડી મુનિધર્મ સાર્થક કર્યો હતો. અનેક મુનિગુણું અલંકૃત હેવાથી જૈન સમાજિકી ગગનમાં તેમના અભાવથી એક ચંદ્રનો અસ્ત થયો છે. તેઓશીની માંહગીમાં તેમના શિષ્ય પંનાસજુ શ્રી દાનવિજયજી મહારાજને અપૂર્વ વૈયાવર્ય-ગુરુદિક્તિ કરી છે. તેમના સ્વર્ગવાસના સમાચાર અને અમોને મળતાં આ સભા તરફથી એક મીટિંગ તેઓની આ સભા ઉપરની અપૂર્વ કૃપાને લઈને દીકણીરીનો દરાવ પસાર કરવાને પોલાવવામાં આવી હતી. તારાદાદ માગશર વદી ૧૩ થી તેઓની જન-મલ્લભૂમિ આ શહેરના વડવામાં હેવાથી તેઓશીના અદેરોએ અદ્ધાધ મહોત્સવ જિનાલયમાં કરી દેવ-ગુરુ અદિત કરી હતી. અમો પણ અમારી સંપૂર્ણ દિલગીરી જાહેર કરવા સાથે તે પવિત્ર આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીયે છીએ.

મહામહેવાર્ધયાય પંદ્રો શ્રી ગ્રેમવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

વર્તમાન સમયમાં ઉપરાઉપરી અનેક મુનિરાજેના સ્વર્ગવાસ આપણુંને અલંત જેદ ઉત્પન્ન કરે છે. ઉક્ત મહાત્મા કે જેઓ શાંત મૂર્તિ શ્રીમાન વૃદ્ધચંદ્રજી મહારાજના શિષ્ય હતા અને હાલમાં તેઓશી શ્રીમાન વિજયનેમિશ્ર સુરિણ સાથે વિયરતા હતા. તેઓશી માગશર શુદ્ધ ૨ ના રોજ યુંદાજ-મારવાડમાં સ્વર્ગવાસ થયા છે. તેઓ અત્રેના મૂળ વતની હતા. તેઓ સ્વલાઘે શાંત-સરદા ડિયાનિષ અને ચારિત્રયાત્ર મુનિ હેઠાં સાધુ વૈયાવર્યમાં સદ્ગુરુ રહેતા હતા, તેવા મુનિરલનની પણ જોટ પડી છે જે માટે અમો અમારી સંપૂર્ણ દિલગીરી જાહેર કરીયે છીએ, અને તેમના પવિત્ર આત્માની પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીયે છીએ.

અંથાવલોકન.

શ્રી સંવેગ દુભકનહલી. (મૂળ સાથે ભાષાંતર)

વૈરાગ્યનો આ સુંદર અંથ મૂળ સાથે ભાષાંતર પ્રકટ કરી શ્રી વડોદરા શ્રીમાન હંસવિજયજી જૈન શ્રી લાલધ્રીની તરફથી અમોને બેટ મળેલો છે. જૈન મહાત્માઓએ જલ્દ આણીના ઉપકાર નિમિત્તે ડેવા ડેવા અંથી લખી ઉપકાર કર્યો છે તે પ્રકટ થતાં આવા અંથોના અધ્યયનથી માલમ પડે છે. જૈન શાસ્ત્રોના નિરંતર અધ્યયન કરનાર પૂજ્યપાદ શ્રીમાન હંસવિજયજી મહારાજના વાચવામાં આ લધુ પરંતુ અતિ સુંદર વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન કરવનાર આ અંથ માલમ પડવાથી, લધુ જીવોના ઉપકાર નિમિત્તે તે પ્રસિદ્ધ કરવા ઉક્ત સંસ્થાના કાર્યવાહકોને સુચના કરવાથી તે પ્રસિદ્ધ થયો છે. આ અંથમાં જૈન શાસ્ત્રકારે પરમશ્રેયને અર્થ સંવેગ માર્ગ બતાવ્યો છે, કે જે શાખત સુખની પ્રાપ્તિનું અતુપમ સાધન છે; તે સંવેગ માર્ગ કર્માશી બંધાર્ણ ગયેવા જીવને મેક્ષમાં પહોંચાડવા માટે એક સોાપાન છે, તે સંવેગ માર્ગનું ઉત્તમ સ્વરૂપ આ અંથના કર્તા શ્રીમાન વિ-

अंथावलोकनः

१६९

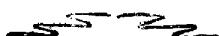
मलाचार्य महाराजे श्री अर्तुर्हरि नियत वैराग्य शतकनी शैली करता पशु नधारे उत्तम रीते रचेलुँ छे. अंथनी शहस्रात्मा जग्यावेलुँ छे के अंतःकरण्युपी मद्देन्मत हाथी धर्मरूपी उद्घाननो महान उच्छेद करवाने प्रवत्यो तेने कृपने करवा आ अंथमा पवाश मिलेकडपी मज्जुत हाटडीनो आरंभ करवामां आवे छे अने उन्मत मनने तेमा पुरवामा आवे छे. मिलेकडी रयना एवा छे के वांचता विचारता मनन करता उन्मत हृष्ट शांत थाई छेवट धडीबार तेमां संवेगवासना उद्भवे छे. उत्कृष्ट सनन करनारने तो मोक्ष महेल पशु नज्जुक थाय छे. आवा रुद्धस्यने सुच्चवनार आ अंथ सर्वे ने मनन करवा लायक छे. आवा अंथनी प्रसिद्ध माटे तेनी उत्तम शैली माटे अमारा आनंद लहेर करीये छिये. अंथमां युद्धाक्षित निमिते श्री हु समुनि युज्जुप्तचक शहस्रात्मा दाखल करी तेमज उच्चा आर्टपेपर अने उत्तम राधपथी छपावी अंथनी सुंदरतामां वधारे कर्त्ता छे. जे युशी थवा जेवुँ छे. आ अंथनी अर्थोंह डापी आ सलाना लाई भेम्भराने भेट आपवा माटे अतावेल उदारता माटे उपकारमानतां उक्त संस्थानी अभिवृद्धि धृच्छीये छिये.

“ श्री अहम्मार्य द्विगदर्शनः ”

आ युक्त श्री पशोनिज्यग्न अंथमाणा लावनगर तरक्ष्या अमेने भेट मणेली छे. तेना कर्ता श्रीमान् विजयधर्मसूरिणु छे, जेमां अहम्मार्यने लगती धर्मी हुक्कीकत विषेनो नियंध छे जे भरेभर वांचवा लायक छे. ते वंधु पोपटवाल धारशी जमनगर वाणाए पोताना स्वर्गवासी भातुश्रीना स्मरण्युर्थे लेट आपवा छपावना माटे आर्थिक जस्ताय आपेक्षी छे. मणेली लक्ष्मीतुं सार्थ के करनार उक्त वंधु पोपटवालाहाइतुं आ कार्य प्रसंशनीय अने पोतानी भातुश्रीतुं अक्षितुं एक सुचिन्ह छे.



श्री जैन श्वेताम्भर मूर्ति पूज्ञक ऐडिंग हाउस लींबडीनो प्रथम वर्षनो रीपोर्ट अमेने भेट मणेलो छे. केळवण्णीनी प्राप्ति अने तेनी अनुकूलता तथा साधन माटे आ जमानामां हरेक रथ्ये ऐडिंगनी जडीरीयात हेठ ते आ शहेर माटे ज्ञाववामां आना छे जे आवडार दृष्ट छे. जालावाड मांतमां आ प्रथम हेवाथी तेवो लाभ आभा मांतमां विद्यार्थी लक्ष शेड ते अनवा लेग छे. लींबडीना नामदार ढडार सालेमे पोताना राज्यमां प्राथमिक डेण-वस्तु भइत अने इरण्यात उरेकी हेवाथी तेमज हारकुलनी हस्ती अने तेनी केळवण्णी पशु भइत उरेकी हेवाथी आ जैन ऐडिंग आभा जालावाड मांत माटे वधारे उपयोगी थाई पडे तेम छे. वणा ऐडिंगनी स्थापना साथे आ ऐडिंगना श्री विद्यार्थीमोने हारकुलमां पशु की दाखल करवानी राज्ये अतावेल उदारता ऐडिंगने एक प्रकारनी सहाय मणेली हेवाथी युशी थवा जेवुँ छे. एक वर्ष ना आ रीपोर्ट जेता तेना कार्यवाहकाए इंड माटे सःरो प्रवास करेलो जण्याय छे, हवे तेने माटे एक सारी रकमनी जडर छे, तेमज एक केळवायेल आत्मभोग आप-नार सारा वर्तनवाणा शांत हृष्टयना एक सारा सुभीनेन्डन्टनी आस जडर छे के आवा ऐडिंग भी धणेल अरो आधार ते उपर रहे छे. आ संस्थाना धारा धोरण एक्स्ट्रेटीक छे. विद्यार्थीमोनी संभ्या पशु एकवाश छे ते पशु प्रथम वर्ष माटे ठीक छे. अमे तेनी उन्नति धृच्छीये छिये.



શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શેઠ કષ્ટભાઈ કુશળચંદનનો સ્વર્ગવાસ.

આ સભાના ધર્મનિષ્ઠ સભાસદ અને બલમનગર નિવાસી આ બંધુ માગશર શુદ્ધ ૧૫ના રોજ અચાનક મુખ્યભાં પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ વચોવુદ્ધ સ્વભાવે શાંત સરલ અને મળતાવડા ધર્મપ્રેરી પુરુષ હતા. આ સભા ઉપર તેઓ અત્યંત પ્રેમ ધરાવતા હતા. તેમના સ્વર્ગવાસથી આ સભાને એક લાયક ધર્મરલન સભાસદની ઓટ પડી છે. તેઓના આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઈચ્છિયે છીએ.

પુસ્તક પહોંચ.

૧ શ્રી દાનવિમલસુરિચન્દ્રભ.	શેઠ મનસુખભાઈ લગુભાઈ તરફથી. અમદાવાદ.
૨ શ્રી શ્રમણુસૂત્ર.	" "
૩ શ્રી જૈન સ્તોત્ર રત્નાવલી.	" "
૪ સાહુરંદના રસ.	" "
૫ પ્રાચીન જિનસ્તતન સંગ્રહ.	" "
૬ શ્રી કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર ગીતાની.	" "
૭ શ્રી નૈન દેશના સંગ્રહ.	શેઠ હીરાચંદ કષ્ટભાઈ—અમદાવાદ.
૮ પરિશિષ્ટ પર્વ લાગ ર ને હીની.	શ્રી આત્મતિલક ગ્રંથ સોસાધની—અમદાવાદ.
૯ ધનપાલ ચરિત.	શ્રી આત્માનંદનૈન ટ્રેક્ટ સોસાધની—અંગાલાસરી.
૧૦ આદર્શ સાધુ.	શ્રી યશોવિજયજી નૈન ગ્રંથમાળા એના—બાળનગર.
૧૧ અલચર્ય દિગુર્દર્શન.	" "
૧૨ આત્મોનતિ દિગુર્દર્શન.	" "

શહેર વરતેજમાં અણ્ણાઈ મહોત્સવ.

મહામહિંદ્રપાદ્યાય શ્રીમહ વીરવિજયલુ મહારાજનો સ્વર્ગવાસ. થવાથી તેમની શુદ્ધભક્તિ નિભિતો ઉક્ત ગામમાં લાવસાર ગાંડાલાલ માનસંગ અને ધીનાંદીએ મળી અણ્ણાઈ મહોત્સવ પેશ શુદ્ધ થી શરૂ કર્યો હતો. દરરોજ પૂજા, આંગી લાવના વગેરેથી તેઓએ શુદ્ધભક્તિ દર્શાવી હતી.

આ સાથે બેટ આપવામાં આવેલા શાહ લીમશી માણેક જૈન પુક-
સેલરનાં જૈન પંચાંગ ઉપર ખાસવાચક વર્ગનું ધ્યાન ખેંચીએ છીએ.

શ્રી ગુરુગુણમાળા યાને (ગુરુગુણ છત્રીશી).

(મૂળ સાથે ભાષાંતર.)

(અતુવાદક શ્રીમાન કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)

પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી નવકારમંત્રના ત્રીજા પદ શ્રી આચાર્ય ભગવાનના છત્રીશ શુણો શાખાકારે કહ્યાં છે, તે સાથે તેવીજ છત્રીશ છત્રીશી એટલે ૧૨૬૬ શુણો આચાર્ય મહારાજના છે, તેમ પણ કહેલ છે; તે શુણો એવા તો અદૌકિક છે કે કે વાંચતાં આચાર્યપદના સર્વદ્વપતું જાણ થવા સાથે આત્માને અધ્યાત્મિક આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે, બાળજીવોના ઉપકાર નિમિત્તે કરેલી શ્રી પૂર્વાચાર્યની આ કૃતિ અદ્વપત્તા સમજ થડે તે માટે ભાષાંતર પણ સાથે આપવામાં આંદ્રું છે. ભાષાંતર પણ સરલ અને શુદ્ધ શ્રીમાન કર્પૂરવિજયજી મહારાજે કરેલું છે જે ગ્રંથ હાલમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયો છે. જે ખાસ વાંચન અને મનત કરવા યોગ્ય છે. કિંમત માત્ર સુદૂર રૂ. ૦-૬-૦ રાખવામાં આવી છે. પોસ્ટેજ બુદ્ધ અમારે ત્યાંથી મળશે.

“ શ્રી નયોપદેશ ગ્રંથ. ”

ઉપરનો ગ્રંથ અમારા તરફથી (ન્યાયનો સંસ્કૃત ગ્રંથ) સુનિમહારાજ તથા જ્ઞાન ભંડારોને આ સભાના ધારા સુજાણ આપવા માટે પરમપૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમાન વિજયકમવસૂરીશ્વરજી મ૦ ના શિષ્ય શ્રી વ્યાખ્યાનવાચ્યસ્પતિ સુનિરાજ શ્રી લિઙ્ગવિજયજી મ૦ ના સહૃપદેશથી ઉજમણું નિમિત્તે માણુસા નિવાસી શોઠ દોલતરામ વેણીચંહના સુપુત્ર શા. સર્વપચંદાધાઈની આર્થિક સહાય વડે આ સભા તરફથી છપાય છે જે તૈયાર થયે ઉપર જાણુંયા પ્રમાણે લેટ આપવામાં આવશે.

શ્રીસુસઠ ચરિત્ર (સંસ્કૃત.)

ઉપરનો સંસ્કૃત પરંતુ સરલ અને ચરિત્રનો ગ્રંથ હાલમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયો છે. સંસ્કૃતના અભ્યાસ માટે તે ઉપયોગી છે. કથા પણ રસિક છે. જેવે તેઓએ અમારી પાસેથી મંગાવવો. કિંમત સુદૂર ઓછી રાખવામાં આવી છે કિંમત માત્ર એ આના પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

નવા આગમો છપાવવાની થયેલી ચોજના.

૧ શ્રી નંદીસૂત્ર-શ્રીહરિભક્તસૂર્ચિકૃત ધીકા સાથે-બુહારીવાળા શોઠ મેતીચંહ સુર-
ચંહ તરફથી.

૨ શ્રી અતુતારોવવાઈ સૂત્ર—શા. કચરાલાઈ નેમચંહ ખંભાતવાળા તરફથી.

(शर्वर भाषांतर)

श्रीभगवती सूत्र.

(प्रथमगुण)

किंभत दा. २-८-० टपालभर्य जुहुः.

श्री नैनधर्मनुं खइ श्वन सर्वज्ञ प्रेषीति सूत्रो छे. आ भारतवर्षे उपर विजय वर्षे इर-
क्कवनार आधा नैन धर्म-नी धर्मारत सूत्रोना पाया उपर ज रचाएषी छे. भगवान् श्री निन-
प्रकृती नीतिभय अने पवित्र आत्माओ, उठा रहस्यो अने सूक्ष्म तत्त्वग्रान जाणुवाना सुख्य सा-
धन तेमना पवित्र सूत्रोन छे. भगवान् श्री महावीरप्रकृती वाणीनी एक अक्षर मात्रथी अनेह
अमृद्य शिक्षाओना प्रवाहो ए सूत्रोमांथी छुटे छे. सांप्रतकाले नैनोना पीसतालीश आगमो
क्केवाय तेनी अंदर आ पाचमा अंगइपे भगवती सूत्रनी एक महान् आगम तरीकीनी
गणुना थाय छे. आ महान् सूत्रमां स्थगे स्थगे उत्तम तत्त्वग्रान धर्मोपदेश अने अध्यात्म
विद्वाना भूण तत्त्वोनुं वथार्थ प्रतिपादन करेलु छे. अनुष्य जन्ममां आवश्य, ग्रामव्य अने
ग्रामव्य शी वस्तु छे तेनो भाव उत्तरार आ एक सर्वोत्तम अंथ गण्याये. छे. पूर्वीयोना
डेटलाएक लेखामां कहु छे के, श्री महावीरप्रकृती अने गौतमस्वामीना प्रश्नोत्तरइपे अंथित करेला
भगवतीसूत्रमांथी कर्मप्रकृतिना स्वइप, तार्त्त्वक सिद्धांता, आचारधर्मो अने विविध रहस्यना
जोधो भणा शके छे; तेथी आ महान् अंथ संसारसागरथी तरवाने उत्तम नौकाइप, नैन संवेगी
महात्माओने विश्रांतिने भाटे भानसरोवरइप, अभंड आत्मिक आनंदो अतुबव करवाने
कल्पवृक्षइप अने अनादिकाळना असानइप गनेन्द्रने हूर करवामां केसरीसिंहइप क्केवाय छे.
आ अथम शतकना पहेला उद्देशमां कर्मना यत्वनो विषय आवे छे तेनी अंदर ते विषे
नव प्रश्नो करवामां आव्या छे. ज्ञेने उद्देश दुःख विषयनो छे, ज्ञेमां ज्ञवे गेते करेला हुःभने
वेह्ना. संबंधी प्रश्नो निर्णय करवामां आव्यो छे. नीने उद्देश कांक्षा प्रदेशनो छे; ज्ञेमां ज्ञवे
करेलां कांक्षामोहनीय कर्मना प्रश्नो निर्णय करवामां आव्यो छे. योव्या प्रकृतिनो उद्देश छे;
ज्ञेमां कर्मनी प्रकृति-भेदना प्रश्नो निर्णय करवामां आव्यो छे. पांचमो उद्देश पृथी संबंधी
छे, ज्ञेमां “पृथीयो डेटली छे ?” ए प्रश्नो

निर्णय करवामां आव्यो छे. छुटो यावत उद्देश छे, तेनी अंदर डेटला अवकाशने अंतरे सूर्य
रहेलो छे, ते संबंधी निर्णय करवामां आव्यो छे. सातमा नैरविक उद्देशमां नरकने विषे उत्पन्न
थता नारकी संबंधी निर्णय करवामां आव्यो छे. आठमा बाल नामना उद्देशमां “भनुष्य
एकात बालक छेके कैम ?” ए प्रश्नुं निराकरणु
करवामां आव्युं छे. नवमा युरत्वना उद्देशमां
“ज्ञवे कैवी रीते युरत्व-भारेपशुने पामे
छे ?” धर्मादि प्रश्नो निर्णय करवामां आव्यो
छे अने दशमा यत्वनादि उद्देशोमां यावतुं छे,
ते अर्थात छे. यावतुं नथी. धर्मादि प्रश्नो

निर्णय करवामां आव्यो छे.

पुढेत्तम गीगापाठ्य शाह भावनगर.